

D 2384 E – 1,50 € – SRPANI-KOLOVOZ/JULI-AUGUST 2012 – BR./NR.7-8 (326)

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

Naslovnica:

S proslave Presvetoga Srca Isusova
u Tuttingenu;
snimio: A. Polegubić

ŽIVA ZAJEDNICA lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen
katholischen Gemeinden
in Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824

E-Mail:

zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:

Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:

Pfr. Ivica Komadina

Glavni urednik/Chefredakteur:

Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:

Pfr. Ivica Komadina, Željka Čolić,
Stjepan Herceg, Kristina Kovačević,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout &
Bildbearbeitung:

Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:

DENONA d.o.o., Zagreb

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-

Bankverbindung:

VDD/Kroatenseelsorge in Deutschland
Konto Nr. 6498973
(BLZ: 750 903 00),
bei der LIGA Bank eG
IBAN:

DE03750903000006498973

Zadnja stranica:

Detalj s Jadranskog mora;
snimio: A. Polegubić

AKTUALNO

ZAGREB

Priopćenje s izvanrednoga plenarnog zasjedanja HBK

Izvanredno plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije pod predsjedanjem predsjednika HBK Marina Srakića, dakovačko-osječkog nadbiskupa, održano je 11. i 12. lipnja u sjedištu HBK u Zagrebu, priopćeno je iz Tajništva HBK. Pozdravljajući nazočne, predsjednik HBK podsjetio je na događaje koji su se dogodili od posljednjeg zasjedanja. Potom je riječi pozdrava uputio otpravnik poslova Apostolske nuncijature u RH mons. Mauro Lalli.

U radnome dijelu biskupi su najprije razmotrili prijedloge vezane za proslavu Godine vjere koja će svečano započeti 11. listopada 2012., na pedesetu obljetnicu otvaranja Drugoga vatikanskog koncila. Istoga dana bit će obilježena i dvadeseta obljetnica objavljivanja Katekizma Katoličke Crkve. Biskupi su prihvatili neke prijedloge koji su nadahnuti smjernicama apostolskog pisma pape Benedikta XVI. „Porta fidei“ i notom s pastoralnim smjernicama za Godinu vjere Kongregacije za nauk vjere. Na zasjedanju su dogovorene i neke pojedinosti zahvalnog hodočašća u Rim u „Godini vjere“ koje će se održati od 5. do 9. studenoga 2012. Na tragu Apela s plenarnog zasjedanja HBK od 19. travnja 2012. i Izjave Stalnoga vijeća HBK o Prijedlogu zakona o Medicinski pomognutoj oplodnji od 11. svibnja 2012. biskupi su ponovno istaknuli kako se radi o Zakonu koji uređuje iznimno važno i osjetljivo područje te će svojim rješenjima bitno odrediti budućnost obitelji i naroda. Odlučeno je da se tiskaju prigodni materijali s najvažnijim informacijama o umjetnoj izvantjelesnoj oplodnji koji će biti podijeljeni diljem Hrvatske. Biskupi su se osvrnuli na kršenje Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture pokušajem reduciranja nastave vjeronauka samo na prva dva razreda u srednjim medicinskim školama te na druge negativne pojave kad je u pitanju upis djece na vjeronauk u školi. U vidu početka Godine vjere biskupi HBK će pozvati roditelje da tim odgovornije skrbe o vjerskom odgoju svoje djece te da ne dopuštaju povredu njihova roditeljskog prava na školovanje i odgoj djece u skladu s vlastitim uvjerenjem. Biskupi su raspravljali i o pitanju statusa Vojnog ordinarijata u svjetlu nove Uredbe Vlade RH o ustroju Ministarstva obrane. Biskup Ante Ivas izabran je za predsjednika Biskupske komisije HBK za liturgiju. Imenovani su i novi članovi u pojedina tijela HBK. Na zasjedanju su biskupi informirani i o susretu zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića s patrijarhom Srpske pravoslavne Crkve Irinejom, kojem su nazočili članovi Stalnoga vijeća HBK i članovi Svetoga arhijerejskog sinoda Srpske pravoslavne Crkve.

IKA

VATIKAN Mons. D'Errico novi nuncij u Hrvatskoj

Papa Benedikt XVI. imenovao je za apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj mons. Alessandra D'Errica, naslovnog biskupa Karinenskog, dosadašnjeg apostolskog nuncija u Bosni i Hercegovini i Crnoj Gori, objavio je otpravnik poslova Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj mons. Mauro Lalli. Nadbiskup Alessandro D'Errico rođen je u Frattamaggioreu (Napulj, Italija), 18. studenoga 1950. Zareden je za svećenika 24. ožujka 1974. i inkardiniran je u biskupiju Aversa. Doktorirao je filozofiju. Započeo je diplomatsku službu Svete Stolice 5. ožujka 1977. i obavljao službe pri Papinskim predstavništvima na Tajlandu, u Brazilu, Grčkoj, te u Prefekturi papinskog doma, a kasnije u Apostolskim nuncijaturama u Italiji i Poljskoj. Za apostolskog nuncija u BiH imenovan je 21. studenoga 2006., a 17. veljače 2010. i u Crnoj Gori. Osim talijanskog, govori francuski, španjolski i engleski jezik.

Tekst i snimka: www.hbk.hr

U OVOM BROJU

● ZWIEFALTEN

32. hrvatsko
hodočašće u
biskupiji
Rottenburg-
Stuttgart

str.

6

● PASTORAL TURIZMA

Turizam i
mogućnost
naviještanja

str.

8

● TEOLOŠKI OSVRT: dr. A. Tamarut

Obiteljski
temelji Crkve

str.

12

FRANKFURT AM MAIN

Pohod kardinala Josipa Bozanića

Kardinal Bozanić podijelio je sakrament sv. potvrde u frankfurtskoj katedrali Sv. Bartolomeja.

10

IZ CRKVE U SVIJETU

Obitelj – zajednica muškarca i žene

U Milanu se na Svjetskom susretu obitelji s papom Benediktom XVI. okupilo milijun ljudi.

4

ZAGREB

Izvanredno zasjedanje HBK-a

2

SVIJET MLADIH – JUGENDWELT

50 godina crkve Sv. Kristofora u Frankfurtu na Majni

23

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

Pfr. Ivica Komadina: Marija Bistrica

13

|| Mladi katolici u Hrvatskoj svjedoče vjeru u jednu drukčiju Hrvatsku, ||
za razliku od one koju svakodnevno plasiraju domovinski mediji. ||

„Mega-vijesti“ i medijsko ignoriranje

Na nedavnom sedmom po redu Svjetskom danu obitelji u talijanskom gradu Milanu okupilo se više od milijun ljudi, koji su s papom Benediktom XVI. svjedočili svoju vjeru u Boga i u obitelj. Na žalost, unatoč tako velikom događaju, ne samo za Katoličku Crkvu, već i za ljudsko društvo uopće, taj „mega-događaj“ nije plijenio veliku medijsku pozornost. Na susretu su se okupili predstavnici, uglavnom obitelji, iz 150 zemalja, među kojima su bili i predstavnici iz Hrvatske i BiH. „Nema budućnosti čovječanstva bez obitelji; osobito mladi – da bi naučili vrijednosti koje daju smisao životu, trebaju se roditi i rasti u toj zajednici života i ljubavi što ju je htio sam Bog za muškarca i za ženu.“ Pritom je Papa istaknuo kako je mnogo načina da supružnici očuvaju i ostvare svoju ljubav: čuvanjem trajnoga odnosa s Bogom, sudjelovanjem u zajedništvu Crkve, njegovanjem dijaloga, poštivanjem stajališta drugoga, ali i oprastanjem i strpljivošću u nedosta-

cima drugoga, mudrim i poniznim nadilaženjem mogućih suprotstavljanja, slaganjem i dogovaranjem oko odgoja, otvorenosti za druge obitelji i siromašne, ali i odgovornosti za cijelo društvo. Sveti je Otac posebne riječi imao i za one čiji brak nije uspio, to jest za rastavljene.

A kad je u pitanju ignoriranje sa strane medija, to se odnosi i na veći dio domovinskih medija, koji su gotovo prešutjeli susret više od 30.000 mladih iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine i inozemstva na nedavnom Susretu hrvatske katoličke mladeži u Sisku. No, njihova nazočnost, mladenačka snaga i kršćanski žar nije se mogao ignorirati. Oni pokazuju vjeru u jednu drukčiju Hrvatsku, za razliku od one koju svakodnevno plasiraju domovinski mediji. Vrijeme je odmora. Brojne Hrvatice i Hrvati iz Njemačke i svijeta i ovog će se ljeta odmarati na domovinskom moru. Neka je svima plodonosan odmor i duše i tijela!

Urednik

Iz delegatove Poruke

Marija Bistrica

Drage sestre i braćo!

Na poznatije hrvatsko Marijino svetište Marija Bistrica vjekovima je središnje mjesto u vjerničkom životu hrvatskoga naroda. Bistrička župa spominje se prvi put 1334. godine kada je župna crkva bila posvećena sv. Petru i Pavlu. Gotovo tri stotine godina kasnije biskup Jurač Branjug posvetio je novouređenu crkvu Snježnoj Gospi, te su i svetište i mjesto dobili novo ime Marija Bistrica. Kip Majke Božje Bistričke potječe iz 15. stoljeća i bio je u crkvi na Vinskom Vrh. Zbog opasnosti od Turaka, Gospin kip premješten je u župnu crkvu u Mariji Bistrici. Kako je osmanlijska sila napredovala, da ga se sačuva kip je 1650. zazidan u jedan prozor. Nakon poraza Osmanlijskog carstva 12. rujna 1683. pred vratima Beča, velikim zauzimanjem zagrebačkog biskupa Martina Borkovića zazidan kip je pronađen već 1684. godine i stavljen na počasno mjesto. Od tada počinju brojna ho-

dočašća. Papa Pijo XI. proglasio je crkvu Majke Božje Bistričke manjom bazilikom, nakon obnavljanja crkve, koja je u požaru 1880. bila čitava oštećena, kada je izgorilo sve osim glavnog oltara s kipom Majke Božje Bistričke koji je ostao posve neoštećen. Zagrebački nadbiskup dr. Antun Bauer okrunio je 1935. čudotvorni kip Marije i Malog Isusa zlatnim krunama i proglasio Mariju kraljicom Hrvata. Biskupska konferencija proglasila je 15. kolovoza 1971. bistričko svetište Nacionalnim prošteništem čitavoga hrvatskog naroda. Godine 1984. u Mariji Bistrici je održan Nacionalni euharistijski kongres.

Polazimo na zaslužene godišnje odmore i školske praznike. Ne zaboravimo uz odmor za tijelo odmoriti i svoju dušu, u Nacionalnom hrvatskom svetištu Mariji Bistrici, ili bilo kojem drugom marijanskom svetištu diljem Lijepe naše, jer „svetišta su lječilišta duša, kako je lijepo običavao govoriti blagopokojni kardinal Franjo Kuharić.

Vaš vlč. Ivica Komadina, delegat

Obitelj – zajednica muškarca i žene

U Milanu se na Svjetskom susretu obitelji s papom Benediktom XVI. okupilo milijun ljudi.

Kada se u jednome gradu, na jednome mjestu i u određeno vrijeme okupi više od milijun ljudi, onda već samim time odašilju snažnu poruku koja bi trebala postati „megavijest“ svjetskih razmjera. Upravo se to dogodilo krajem svibnja i početkom lipnja u talijanskome gradu Milanu, ali vjernici katolici – većinom obitelji – koje su svjedočile svoju vjeru u Boga i u obitelj, nisu postali „zvijezde“ estradiziranoga medijskoga prostora.

Veselje, pjevanje i molitva u Milanu zaslužili su tek „mrvice“ medijskih izvještaja, premda se u njemu na sedmom Svjetskom danu obitelji s papom Benediktom XVI. na misi 3. lipnja okupilo vjerničko mnoštvo iz 150 zemalja svijeta. Proslava dana obitelji trajala je od 30. svibnja, a Sveti joj se Otac pridružio od 1. do 3. lipnja, kada je s mnoštvom i slavio misu na travnjaku zračne luke Brezzo na sjeveru Milana. Tema ovogodišnjega susreta bila je „Obitelji: rad i slavlje“, a za molitve Anđeoskog pozdravljenja Benedikt XVI. najavio je sljedeći Svjetski susret obitelji 2015. godine u Philadelphiji u SAD-u.

Svoje oduševljenje susretom Papa Benedikt XVI. javno je još jednom potvrdio u srijedu, 6. lipnja, kada je na Trgu sv. Petra katehezu posvetio upravo tom događaju. Pred vjernicima i hodočasnici iz cijeloga svijeta Sveti Otac je susret obitelji nazvao „rječitim 'bogojavljenjem' obitelji“, te podsjetio na sve probleme koje obitelj ima, ali i na njezinu važnost u suvremenom svijetu. Ujedno je podsjetio da u obitelji mora postojati sklad i ravnoteža između rada i slavlja. Svoju je upečatljivu poruku Papa sažeo u pozdravu na poljskom, moleći da „bračna ljubav, očinstvo i majčinstvo za sve obitelji budu put do svetosti“.

Crkva nudi bratstvo

„Još u očima i srcu nosim slike i osjećaje s toga nezaboravnoga i prekrasnoga događaja, koji je Milano

pretvorio u grad obitelji: obiteljske zajednice pridošle iz cijeloga svijeta, ujedinjene u radosti vjere u Isusa Krista“, započeo je svoju katehezu Sveti Otac i nastavio: Duboko sam zahvalan Bogu koji mi je dao doživjeti taj događaj 's' obiteljima i 'za' obitelj. Kod onih koji su me slušali naišao sam na iskrenu otvorenost za prihvaćanje i svjedočenje 'evanđelja obitelji'. Baš tako, jer nema budućnosti čovječanstva bez obitelji; osobito mladi –

loge za život, snagu vjere, postavljajući pred njih visoke ciljeve i podupirući ih u njihovoj krhkosti. Ali i vi, djeco, znajte uvijek očuvati odnos dubokog osjećaja i brižne skrbi prema svojim roditeljima, a i odnosi među braćom i sestrama neka budu prigoda za rast u ljubavi.

Jasnim je riječima Papa ponovio katolički nauk o braku: Bog je zajedništvo muškarca i žene uzdigao na razinu sakramenta, to jest učinio ga je

slikom svoje ljubavi prema Crkvi. A ta je ljubav i vjerna i trajna, unatoč tome što da danas teško živjeti bračni poziv, no – prema Papinim riječima – „stvarnost ljubavi je čudesna, ona je jedina snaga koja može uistinu preobraziti kozmos, svijet.“ Mnogo je načina da supružnici očuvaju i ostvare svoju ljubav: čuvanjem trajnoga odnosa s Bogom, sudjelovanjem u zajedništvu Crkve, njegovanjem dijaloga, poštivanjem stajališta drugoga, ali i opraštanjem i strpljivošću s nedostacima drugoga, mudrim i poniznim nadilaženjem mogućih suprotstavljanja, slaganjem i dogovaranjem oko odgoja, otvorenosti za druge obitelji i siromašne, ali i odgovornosti za cijelo društvo. Sveti Otac u svojoj je propovijedi posebne riječi imao i za one čiji brak nije uspio, to jest za rastavljene. „Želio bih uputiti riječ i onim vjernicima koji su, premda prihvaćaju nauk Crkve o obitelji, obilježeni bolnim iskustvima neuspjeha i rastave. Znaite da vas Papa i Crkva podupiru u vašoj muci. Potičem vas da ostanete ujedinjeni s vašim zajednicama, te želim da biskupije ostvare primjere ne inicijative za prihvaćanje i blizinu.“

šću s nedostacima drugoga, mudrim i poniznim nadilaženjem mogućih suprotstavljanja, slaganjem i dogovaranjem oko odgoja, otvorenosti za druge obitelji i siromašne, ali i odgovornosti za cijelo društvo. Sveti Otac u svojoj je propovijedi posebne riječi imao i za one čiji brak nije uspio, to jest za rastavljene. „Želio bih uputiti riječ i onim vjernicima koji su, premda prihvaćaju nauk Crkve o obitelji, obilježeni bolnim iskustvima neuspjeha i rastave. Znaite da vas Papa i Crkva podupiru u vašoj muci. Potičem vas da ostanete ujedinjeni s vašim zajednicama, te želim da biskupije ostvare primjere ne inicijative za prihvaćanje i blizinu.“

Roditeljsko pravo na odgoj

Osim mise i večernjeg „Slavlja svjedočanstva“ u subotu 2. lipnja, Papa je na programu apostolskoga pohoda imao više važnih susreta. Tako je u milanskoj katedrali molio srednji čas s milanskim svećenicima, đakonima

(Nastavak na str. 24)

Sa središnjeg misnog slavlja Svjetskog susreta obitelji u Milanu

da bi naučili vrijednosti koje daju smisao životu, trebaju se roditi i rasti u toj zajednici života i ljubavi što ju je htio sam Bog za muškarca i za ženu.“

Na taj se način Sveti Otac vratio na svoje riječi iz propovijedi na misi u Milanu 3. lipnja, kada se obratio izravno supružnicima, podsjećajući da život u braku nije samo „davanje nečega“ ili pak „neka aktivnost“, već je riječ o cijelom životu: „A vaša je ljubav povrh svega plodna za vas same, jer želite ostvariti dobro jedno za drugo, doživljavajući radost davanja i primanja. Plodna je potom u rađanju djece, velikodušnom i odgovornom, u brižnoj skrbi za njih te u pozornom i mudrom odgoju. Plodna je naposljetku za društvo, budući da je obiteljski život prva i nezamjenjiva škola društvenih kreposti kao što su poštovanje prema osobama, nesebičnost, povjerenje, odgovornost, solidarnost, suradnja. Dragi supružnici, skrbite se za svoju djecu te im, u svijetu u kojemu prevladava tehnika, prenosite, s vedrinom i povjerenjem, raz-

IZ CRKVE U DOMOVINI

U Godinu vjere s jačim žarom

Papa Benedikt XVI. prihvatio je ostavku mons. Ivana Milovana od službe pastoralnog upravljanja Porečkom i Pulskom biskupijom, kojega nasljeđuje mons. Dražen Kutleša, dosadašnji biskup koadjutor istoimene biskupije.

Izvanredno plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije, pod predsjedanjem predsjednika HBK-a mons. Marina Srakića, đakovačko-osječkog nadbiskupa, održano je u Zagrebu 11. i 12. lipnja u središtu HBK u Zagrebu. Cjelovito priopćenje sa zasjedanja može se pročitati na 2. str. „Žive zajednice“.

Papa Benedikt XVI. prihvatio je ostavku mons. Ivana Milovana od službe pastoralnog upravljanja Porečkom i Pulskom biskupijom, u skladu s odredbom kanona 401 § 2 Zakonika kanonskoga prava, objavio je u četvrtak 14. lipnja otpravnik poslova Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj mons. Mauro Lalli. Istodobno nasljeđuje ga mons. Dražen Kutleša, dosadašnji biskup koadjutor istoimene biskupije – priopćio je u četvrtak 14. lipnja Tiskovni ured HBK-a. Novi porečki i pulski biskup mons. Kutleša rođen je 25. rujna 1968. u Tomislavgradu u Bosni i Hercegovini. Od 17. listopada 2011. bio je na službi biskupa koadjutora Porečko-Pulske biskupije s posebnim ovlastima, a za biskupa je zaređen u Eufrazijevoj bazilici 10. prosinca 2011.

Dvadeset godina od ubojstva vlč. Grgića

Koncelebrirano misno slavlje u župnoj crkvi u Novoj Topoli predvodio je banjolučki biskup dr. Franjo Komarica, zajedno s domaćim župnikom Antom Pelivanom i četvoricom susjednih župnika o 20. obljetnici ubojstva banjolučkog svećenika Ratka Grgića. Uz župljane je na misnom slavlju sudjelovalo i 15 redovnica, te brat i sestra ubijenog svećenika Ratka s članovima njihove obitelji iz Vareša. Prije dvadeset godina iz župne kuće u Novoj Topoli kod Bosanske Gradiške tadašnjeg župnika Ratka Grgića odvela su četvorica pripadnika srpskih paravojnih jedinica „Belih orlova“, bez ikakvog povoda i naložba te naočigled zaprepaštenih redovnica iz samostana neposredno uz župnu crkvu Sv. Josipa, strpali ga u bijeli „golf“, te ga odveli u pravcu se-

la Laminici. Od tada se župniku gubi svaki trag.

Crkva Dubrovačka po odluci dubrovačkog biskupa Mate Uzinića postila je i molila u četvrtak 14. i petak 15. lipnja za posvećenje svećenika, redovnika i redovnica, svih vjernika biskupije i za nova duhovna zvanja. Razlozi za takvo zajedničko dvodnevno molitveno-pokorničko događanje diljem biskupije bili su nedavni tragični događaji u Banićima kao i pridruživanje Svjetskom danu molitve za posvećenje svećenika koja se od 1995. godine održava u cijeloj Katoličkoj Crkvi.

U četvrtak je u crkvi sv. Ignacija u Dubrovniku održana duhovna obnova za svećenike, redovnike i redovnice koju je predvodio biskup Uzinić i na kojoj se okupilo četrdesetak svećenika i redovnika te pedesetak redovnica, a molilo se i za pokojnog Marka Kraljevića i za pritvorenog svećenika don Ivicu Sinanovića. Nakon pokorničkog bogoslužja i ispovijedi bilo je euharistijsko slavlje na kojem je u propovijedi biskup govorio kakav treba biti današnji svećenik prema razmatranju teologa Karla Rahnera: „Čovjek s probodenim srcem, Štovanje Srca Isusova i budući svećenički život.“

Hodočašće vjeroučenika zagrebačkoj katedrali

Oko četiri tisuće vjeroučenika osnovnih škola s područja cijele Zagrebačke nadbiskupije hodočastilo je u subotu 9. lipnja u pratnji svojih vjeroučitelja u zagrebačku prvostolnicu. Ti su vjeroučenici predstavnici svojih vršnjaka iz 170 škola, odnosno 150 župa iz cijele nadbiskupije, a na hodočašću su ih pratili i ravnatelji i ostali nastavnici, kao i župnici i roditelji, djedovi i bake. Zahvalno hodočašće organizirao je Ured Zagrebačke nadbiskupije za vjeronauk u školi, na čelu s predstojnicom dr. s. Valentinom Mandarić, u sklopu projekta Misijske u gradovima, kao i u povodu kraja školske godine.

U sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu predstavljena je izjava Komisije HBK lustritit et pax o

Snimka: Arhiv Banjolučke biskupije

Navršilo se 20 godina od nasilnog odvođenja iz župne kuće u Novoj Topoli tadašnjeg župnika Ratka Grgića

„Promicanju javnog interesa i zaštiti javnih dobara“, u kojoj se apelira za spas hrvatskoga bogatstva, zatim upozorava se vlasti da na ključna mjesta gospodarenja javnih dobara trebaju doći sposobno, a ne podobni.

Svetkovina Srca Isusova, naslovnička sarajevske prvostolnice i Vrhbosanske nadbiskupije, svečano je proslavljena 17. lipnja u Sarajevu. Svečanu euharistiju slavio je kardinal Francesco Monterisi u koncelecijaciji s apostolskim nuncijem u BiH u odlasku nadbiskupom Alessandrom D'Erricom, svim bosanskohercegovačkim biskupima i tridesetak svećenika. Sve je pozdravio vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, zahvalivši kardinalu Monterisiju na dolasku. Izrazivši žaljenje što nuncij D'Errico napušta Bosnu i Hercegovinu, istaknuo je uvjerenje da će i na novoj dužnosti u Republici Hrvatskoj biti blizu Crkvi i ljudima u BiH. U propovijedi je kardinal Monterisi istaknuo da je pobožnost pastira i vjernika Sarajeva Srcu Isusovu oduvijek bila veoma snažna i prakticirana, ističući da su mnogo puta sarajevski vjernici vidjeli plodove te pobožnosti u osobnom posvećenju te u zaštiti i pomoći koju je Presveto Srce dodijelilo Bosni i Hercegovini i njezinom glavnom gradu. Nakon svečanog misnog slavlja kardinal Puljić je otvorio novu internet stranicu Vrhbosanske nadbiskupije:

www.vrhbosanska-nadbiskupija.org.
A.O.

ZWIEFALTEN

Hrvatsko marijansko hodočašće

Trideset i drugo marijansko hodočašće Hrvata iz biskupije Rottenburg-Stuttgart organizirano je pod geslom „Mira daj srcima“ na svetkovinu Presvetoga Trojstva, 3. lipnja, u svetištu Rođenja Blažene Djevice Marije u Zwiefaltenu. Svečano misno slavlje predvodio je mostarsko-duvanjski biskup mons. Ratko Perić. Prije misnog slavlja išlo se u ophodu kroz crkvu u kojoj su četvero mladića i djevojaka u narodnim nošnjama nosili lik Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta i položili ga ispred oltara. U suslavlju su bili u ime biskupije Rottenburg Stuttgart kanonik Matthäus Karrer, njemački župnik vlč. Paul Zeller, tajnik Stalne misije Svete Stolice pri Vijeću Europe u Strasburgu mons. dr. Slađan Čosić, delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina, predstavnik hrvatskih katoličkih zajednica (HKZ) iz te regije fra Jure Zebić, u ime organizatora voditelj HKZ Reutlingen, Metzingen i Tübingen vlč. Ante Kutleša te još petnaest biskupijskih i redovničkih svećenika, uglavnom voditelja hrvatskih zajednica u toj biskupiji. Misnom slavlju pribivao je i generalni konzul Generalnog konzulata R. Hrvatske iz Stuttgarta Ante Cicvarić.

Oca biskupa i sve okupljene na početku je pozdravio vlč. Kutleša. Prigodnu riječ uputio je i mons. Karrer koji je okupljenima prenio pozdrave domaćeg biskupa mons. Gebharda Fürsta. „Raduje nas što ste se i ove godine okupili u tako velikom broju u ovom dragom svetištu, a imam mo-

gućnost po prvi put s vama sudjelovati u ovom slavlju. Važno je vjeru nositi u srcu i prenositi dolazećim generacijama svoj jezik i tradiciju.“ Pozdravnu riječ uputio je i domaći njemački župnik vlč. Paul Zeller pritom istaknuvši kako je hrvatsko hodočašće u to svetišće uvijek posebno. Delegat vlč. Komadina je istaknuo kako Hrvati hodočašćima Gospi u Njemačkoj nastavljaju prastaru tradiciju svojih časnih predaka. „Duboko smo uvjereni da nam je Blažena Djevica Marija svojim nebeskim zagovorom pomogla očuvati više od trinaest i pol stoljeća vjeru u Isusa Krista i vjernosti Katoličkoj Crkvi. Dao Bog da Blažena Djevica Marija i na ovim prostorima ostane naša zvijezda pratilja i naša najvjernija zagovornica“, kazao je potaknuvši okupljene da mole jedni za druge.

Mons. Perić je u uvodnoj riječi prenio pozdrave domaćem biskupu mons. Gebhardu Fürstu, a pozdravnu riječ uputio je svima okupljenima.

„Danas je svaki svećenik, pogotovo biskup dužan govoriti o Presvetom Trojstvu. Nema teže teme ni za svećenika ni za biskupa govoriti o toj najuzvišenijoj tajni naše svete vjere. Kakvi su odnosi između vječnoga Oca, vječnoga Sina i vječnoga Duha Svetoga, kakavi su odnosi između te tri Božanske Osobe i jedne naravi, a tu narav ima savršenu i Bog Otac i Bog Sin i Bog Duh Sveti i jednako kažemo svima trima osobama da su pravi pravcati Bog, pa opet kažemo da je samo jedan Bog, ništa tu mi ne može-

Nadahnutu propovijed održao je mons. Ratko Perić

mo razumjeti. Tu mi možemo samo reći zajedno s najvećim katoličkim umom sv. Tomom Akvinskim 'Klanjam Ti se smjerno, tajni Bože naš, daj da vjera moja uvijek življe sja!', kazao je u propovijedi mons. Perić. „Ali ipak moramo nešto reći u odnosu na djelovanje tih triju Božanskih Osoba na ovaj svijet i nas ljude. Bog Otac u svojoj vječnoj ljubavi odlučuje poslati svoga jedinorođenoga Sina da postane jednim od nas, da se očovječi, utjelovi, da uzme tijelo od jedne djevice iz Nazareta, Blažene Djevice Marije i postane čovjekom. Eto Presvetoga Trojstva koje se maksimalno angaži-

Okupljeno mnoštvo vjernika u Gospinu svetištu

ralo u jednoj zemaljskoj ljudskoj osobi. Otac koji šalje, Sin koji se utjelovljuje i Duh Sveti pomoću koga se sve to događa. I Isusovo uskrsnuće događa se isto tako s voljom Oca nebeskoga gdje mu sastavlja dušu i tijelo i dolazi na preobaženi uskrni život i to sve pomoću Duha Svetoga, snage odozgo." U nastavku je mons. Perić govorio o udjelu Presvetog Trojstva u Svetoj Obi-

Hodočašće je i ove godine održano u znaku Gospina hrvatskog lika

Slavlje je nastavljeno u obližnjem šatoru

telji u kojoj je središte Isus Krist, sa strane Blažena Djevice Marija koja je dala Isusu od svoga srca, duha i tijela, i sv. Josip, koji je po naredbi, a ne po naravi Božjoj bio otac Isusov. Posjetio je na hodočašće Svete Obitelji u Jeruzalem. „Hodočašće znači ići putem, hodom počastiti neku osobu, neko mjesto, neko svetište. U Jeruzalemu je bio hram, a u hramu su bile tri svetinje: kovčeg zavjetni s deset Božjih zapovijedi, Aronov štap pomoću kojeg je brat Mojsijev činio čudesa pred faraonom u Egiptu i uspio izvesti narod i Egipta i posuda mane kojom je Bog u pustinji hranio izabrani narod. To su za Židove bile tri najveće vidljive svetinje. To se čuvalo u hramu i to onom pravom Salomonovom. Kad je

Babilon i to osvojio, netragom je nestalo svetoroje. Tako da je bila samo slika toga u hramu kad je Isus zajedno s Josipom i Marijom došao u Jeruzalem. Isusu je bilo tada dvanaest godina, a u tim godinama se tretirao kao odrasla osoba. I sudjelovanje na nedjeljnoj sv. misi je hodočašće. Smisao hodočašća je vjera i molitva. Kao što su Marija i Josip izgubili Isusa u hramu, i mi smo svi izgubili Isusa i svi smo u stalnom traženju za Isusom i to tražeći ga po molitvi, ispovijedi, sakramentima, vjeri, ufanju i ljubavi. To je smisao svega našega života. Život je hodočašće od začeća do preminuća“, istaknuo je mons. Perić.

Prikazne darove pripremile su zajednice Göppingen i Geislingen, a

prineseni su kruh i vino, Biblija, košarica hrvatskih proizvoda, buket cvijeća i gruda hrvatske zemlje. Pjevanje je animirao na orguljama pastoralni referent Branko Galić, koji djeluje u tim zajednicama, i zbor tih zajednica. Na kraju je svima zahvalio vlč. Kutleša, a također i mons. Perić.

Popodnevno je slavlje nastavljeno objedom i prigodnim programom u obližnjem šatoru. Sve je još jednom pozdravio vlč. Kutleša, a pozdravnu riječ uputio je i generalni konzul Cicvarić. Okupljene je svojim nastupom osvježila folklorna skupina HKZ Ulm.

U zabavnom programu nastupila je VIS „Croatia express“ iz Ludwigsburga.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

VATIKAN

Turizam je povlaštena prigoda za tjelesnu i duhovnu obnovu

Poruka Svetoga Oca Benedikta XVI. u povodu Sedmoga svjetskog kongresa dušobrižništva turizma.

Časnoj braći gospodinu kardinalu Antoniju Mariji Vegliću, predsjedniku Papinskoga vijeća za dušobrižništvo selilaca i putnika, i prečasnom Pedru Pablu Elizondu Cárdenasu, biskupu-prelatu Cancúna-Chetumala.

U prigodi Sedmoga svjetskog kongresa o dušobrižništvu u turizmu, (koji je održan u Cancúnu u Meksiku od 23. do 27. travnja 2012. – op. Ur.), želim vam uputiti srdačan pozdrav koji proširujem na časnu braću u biskupstvu i na sudionike ovoga važnog skupa. Na početku ovih dana promišljanja o pastoralnim pothvatima koje Crkva ostvaruje u ozračju turizma, želim potvrditi svoju duhovnu blizinu sudionicima. S poštovanjem pozdravljam građanske vlasti i predstavnike međunarodnih organizacija koje su nazočne ovom događaju.

Turizam je svakako fenomen koji obilježava naše doba, i po važnim dimenzijama koje je već postigao i po izgledima koji se naziru za budući rast. Poput svake druge ljudske zbilje, i njega treba prosvjeteliti i preoblikovati Božjom riječju. Zbog toga uvjerenja, s punim razumijevanjem o važnom utjecaju koji ova pojava ima na ljudsko biće, Crkva ga svojom dušobrižništvom skrbi prati od samih njegovih početaka, potiče i promiče njegove mogućnosti, a istodobno ukazuje i na rizike i odstupanja te nastoji da se oni poprave.

Turizam, zajedno s odmorom i slobodnim vremenom, povlaštena je prigoda za tjelesnu i duhovnu obnovu, olakšava okupljanje ljudi koji potječu iz različitih kultura, nudi mogućnost zbližavanja s prirodom, a time otvara put slušanju i razmatranju, snošljivosti i skladnosti usred raznolikosti.

Putovanjem se očituje naše postojanje kao homo viator-a (čovjeka-putnika), dok istodobno podsjeća na drugi, dublji i smisleniji put kojim smo poz-

vani kročiti i koji vodi do našega susreta s Bogom. Mogućnost koju nam putovanja nude: diviti se ljepoti naroda, kultura i prirode, može voditi k Bogu i biti prigoda da se iskusi vjera: „Jer prema veličini i ljepoti stvorova možemo, po sličnosti, razmišljati o njihovoj Tvorcu“ (Mudrost 13, 5). S druge strane, turizam, kao i svaka druga ljudska stvarnost, nije izuzet od opasnosti i negativnih elemenata. Riječ je o zlu kojemu se treba žurno suprotstaviti, jer pogada prava i dostojanstvo milijuna muškaraca i žena, osobito među siromašnima, potom manjina i osoba s in-

Turizam, zajedno s odmorom i slobodnim vremenom, povlaštena je prigoda za tjelesnu i duhovnu obnovu, olakšava okupljanje ljudi koji potječu iz različitih kultura, nudi mogućnost zbližavanja s prirodom, a time otvara put slušanju i razmatranju, snošljivosti i miru, dijalogu i skladnosti usred raznolikosti.

validnošću. Seksualni je turizam jedan od najnižih oblika takvih skretanja koje moralno, psihološki i zdravstveno pustoše život osobe, tolikih obitelji i ponekad čitavoga društva. Nažalost, u brojnim sklopovima turizma i dalje se nastavljaju trgovina ljudskim bićima radi seksualnog iskorištavanja ili skupljanja organa, kao i iskorištavanje maloljetnika prepuštenih u ruke nesavjesnih pojedinaca, podvrgavanje zlostavljanju i mučenju. Sve to mora izazvati one koji se posvećuju svijetu turizma pastoralno ili od njega žive, kao i čitavu međunarodnu zajednicu, kako bi se povećala budnost, a ta zastranjenja sprječavala i suzbijala.

U okružnici Caritas in veritate htio sam ukazati na stvarnost međunarodnoga turizma u sklopu cjelovitoga ljudskog razvoja. „Moramo, dakle, razvijati drukčiji turizam, koji je u

stanju promicati istinsko uzajamno razumijevanje, ne uzimajući prostor odmora i zdravoj zabavi“ (br. 61). Neka vaš skup, okupljanje pod geslom Turizam koji čini razliku, pridoneše razvoju dušobrižničkih pristupa koji će postupno i čvrsto voditi tom „drukčijem turizmu“.

Želim naznačiti tri područja na koja pastoral u turizmu mora usredotočiti svoju pozornost. Prvo, osvjetliti tu pojavu socijalnim učenjem Crkve, promičući kulturu etičkoga i odgovornog turizma, tako da dosegne poštovanje dostojanstva osoba i naroda, da bude pristupačan (otvoren) svima, pravedan, održiv i ekološki prihvatljiv. Korištenje slobodnoga vremena i povremeni godišnji odmori su prilika kao i pravo. U okviru svoga djelokruga Crkva želi nastaviti nuditi iskrenu suradnju, tako da to pravo postane stvarnost za sve ljude, posebno za skupine u nepovoljnijem položaju.

Drugo, pastoralno djelovanje nikad ne smije izgubiti iz vida via pulchritudinis, „put ljepote“.

Mnogi su izričaji povijesne i kulturne religijske baštine „pravi putovi prema Bogu, Vrhunskoj ljepoti, što više oni nam, u molitvi, pomažu rasti u odnosu s Njim. Riječ je o djelima koja se rađaju iz vjere i koja izražavaju vjeru“ (Opća audijencija, 31. kolovoza 2011.). Važno je pobrinuti se za ugodan doček turista i ponuditi im dobro organizirane posjete uvijek poštujući sveto mjesto i liturgijski čin zbog čega su mnogi od tih pothvata nastali i ostaju biti njihovom glavnom svrhom.

Treće, pastoral turizma treba pratiti kršćane dok uživaju na odmoru i u slobodnom vremenu tako da pridoneše njihovu ljudskom i duhovnom rastu. Doista, to su „trenutci prikladni za opuštanje tijela, ali i za davanje hrane duhu ostavljanjem više vremena za molitvu i meditaciju, kako bi rastao u osobnome odnosu s Kristom te sve

IZ PORUKE MONS. IVANA MILOVANA ZA NEDJELJU TURIZMA

Turizam pruža mogućnost naviještanja

Predsjednik Odbora HBK-a za pastoral turizma mons. Ivan Milovan je u poruci za Nedjelju turizma istaknuo:

„Proljetni dani a s njima i prve „turističke laste“ uvod su u turističku sezonu koja svake godine iznova, bitno obilježava život naših obalnih mjesta i krajeva, ali sve više i onih u unutrašnjosti. Mediji nas dodatno informiraju i animiraju, što sve treba učiniti da što spremnije dočekamo naše goste. I za našu je Crkvu svaka turistička sezona nova šansa i izazov, i to u dvostrukom smislu. Ponajprije, kako pomoći domaćim vjernicima koji su u ulozi gostoprimaca i danonoćno su zauzeti poslom te su u opasnosti da tijekom ljetnih mjeseci isključe iz svog života obitelj, molitvu, nedjelju, a možda i savjest... Važno je da ti naši ljudi fizički izdrže napore sezone (što nije uvijek lako), ali podjednako tako da i duhovno „prežive“ bez većih šteta za svoju vjeru i moral. U tome im podrška uz ostalo može biti dobar primjer mnogih turista koji i na odmoru praktično žive svoju vjeru.

S druge strane, naša si Crkva uvijek iznova želi posvijestiti kako joj upravo turizam, kao veliki „areopag“, pruža mogućnost naviještanja poruke evanđelja, u čemu je i sav smisao njezina poslanja. Papa Benedikt XVI. upravo je za jesen 2012. nagovijestio Godinu vjere, svjestan važnosti i hitnosti naviještanja vjere današnjem sekulariziranom, materijaliziranom i često duhovno lutajućem čovjeku.

Dokument Svete Stolice uz posljednji Svjetski dan turizma, pod naslovom „Turizam i približavanje kultu-

ra“, tako potiče pastoralne inicijative u turizmu kako bi se, zajedno s povijesno-kulturnom informacijom o bogatoj sakralnoj baštini naših crkava, iznosilo također izvorno vjersko značenje spomenika kulture. Potrebno je iskoristiti u tom smislu sve tehnološke mogućnosti, te „osmišljavati turističke posjete najvažnijim mjestima kulturno-vjerske baštine u biskupijama... kao i posvetiti važnost kulturnoj i duhovnoj izobrazbi turističkih vodiča, a može se pomisliti i na osnivanje organizacije katoličkih vodiča“.

Snimka: IKA

Mons. Ivan Milovan

„Vi surađujete na oblikovanju pogleda, a to je buđenje duše za stvarnosti duha, pomažući posjetiteljima da se vinu do samog vrela vjere iz koje su potekla ova zdanja te čineći vidljivom Crkvu sazdanu od živog kamenja koja oblikuju kršćanske zajednice.“

Među mnogim poželjnim pastoralnim inicijativama može biti i tiskanje publikacija ili informativnih listića o sakralnoj baštini naših crkava i župa, izrada internetskih stranica i dr. gdje će se na lijep način predstaviti značenje i poruka pojedinih umjetničkih djela. Sva ta umjetnička djela iz naših crkava, naime, pružaju veliku mogućnost za poruku evanđelja za koju su turisti u danima odmora često vrlo otvoreni. „Umjetnička djela velika

su mogućnost evangelizacije, jer se uključuju u via pulchritudinis, put ljepote, a to je povlašteno i očaravajući put koji omogućuje približiti se Božjem misteriju.“ Dodajmo riječi su bl. Ivana Pavla II. pastoralnim djelatnicima u turizmu: „Vi surađujete na oblikovanju pogleda a to je buđenje duše za stvarnosti duha, pomažući

posjetiteljima da se vinu do samog vrela vjere iz koje su potekla ova zdanja, te čineći vidljivom Crkvu sazdanu od živog kamenja koja oblikuju kršćanske zajednice.“

I predstojeća turistička sezona potiča je svećenicima i njihovim suradnicima u turističkim mjestima i krajevima, da tijekom sezone budu dobri domaćini gostima, nadasve „da ljeti budu tu, u župi“; da i sami znaju poneku skupinu posjetitelja uz kvalitetno tumačenje provesti kroz crkvu; da nam crkve kroz dan budu što dulje otvorene (ali i čuvane!)... Nedjeljne mise, pak, u obalnim mjestima pružaju velike mogućnosti da se doživi zajedništvo vjernika različitih jezika, za što nam stoje na raspolaganju kratki pozdravi, molitve i čitanja na više jezika.

Neka i ovogodišnji susreti s mnogim i različitim gostima koji nam dolaze, po našoj zauzetosti, pridonese većoj solidarnosti i zajedništvu među ljudima i narodima, istaknuo je mons. Milovan.

www.glas-koncila.hr

više živio u skladu s njegovim učenjem“ (Angelus, 15. srpnja 2007).

Nova evangelizacija, na koju smo svi pozvani, traži od nas da imamo na umu i da dobro iskoristimo brojne prigode koje nam turizam pruža da se usmjerimo Kristu kao konačnom odgovoru na temeljna pitanja čovjeka današnjice.

Stoga vas potičem da pastoral u području turizma s punim pravom postane sastavi dio organskoga i redovnog dušobrižničkog djelovanja Crkve. Na taj način, uz koordinaciju projekata i nastojanja, s većom ćemo vjernošću odgovoriti na Gospodinov misionarski nalog.

S tim osjećajima, povjeravam plodove ovoga kongresa moćnim

zagovoru presvete Marije, naše Gospe od Guadalupe, a kao zalog bogate božanske naklonosti, svim sudionicima od srca podjeljujem zamoljeni apostolski blagoslov, istaknuo je u poruci papa Benedikt XVI., koju je uputio 18. travnja ove godine.

www.ktabkbih.net
(preveo: Petar Radelić)

FRANKFURT AM MAIN

Pohod kardinala Josipa Bozanića

Kardinal Josip Bozanić je podijelio sakrament sv. potvrde u frankfurtskoj katedrali Sv. Bartolomeja, kojeg je primilo 111-ero djevojaka i mladića.

Zagrebački nadbiskup i metropolit kardinal Josip Bozanić pohađao je u subotu 2. lipnja Hrvatsku katoličku župu Oca Ante Antića u Frankfurtu na Majni i u toj je progodi podijelio sakrament sv. potvrde, kojeg je primilo 111-ero djevojaka i mladića.

Svečano misno slavlje kardinal Bozanić je toga dana predvodio u katedrali Sv. Bartolomeja u Frankfurtu u zajedništvu s pročelnikom Tiskovnog ureda Zagrebačke nadbiskupije vlč. Nedjeljkom Pintarićem, domaćim župnikom fra Petrom Klapežom i dušobrižnicima fra Markom Domazetom Lošom i fra Ivanom Čikarom. Misnom slavlju pribivao je i generalni konzul Generalnog konzulata R. Hrvatske iz Frankfurta Josip Špoljarić sa suprugom. Oca kardinala i sve okupljene, poglavito krizmanike, njihove roditelje, djedove i bake te kumove i kume, na početku je pozdravio o. Klapež pritom sve potaknuvši neka čuvaju svoje zajedništvo. „Dragi krizmanici i krizmanici, vi ste mlada Crkva ove naše hrvatske katoličke župe u Frankfurtu. Danas ste spremni potvrditi vjeru svojih roditelja. Budite uvijek ponosni na svoj vjerski i nacionalni identitet, kojeg ste primili preko svojih roditelja. Dajte u svom životu prostora Duhu Svetom i uvijek ćete iznova doživljati

Zaziv Duha Svetoga prije podjele sakramenta sv. potvrde

vati kako vas oplemenjuju njegovi plodovi“, kazao je o. Klapež. U ime krizmanica i krizmanika oca kardinala je pozdravio krizmanik Ivan Čondić. Kardinal Bozanić je na početku istaknuo kako se Hrvati rado okupljaju u našim crkvama na misnom slavlju. „Danas smo došli na posebno slavlje, slavlje sv. potvrde. Stoga na poseban način pozdravljam vas, dragi krizmanici. Dolazim iz Zagreba, glavnoga grada svih Hrvata i nosim vam pozdrave naše domovine, nosim vam blagoslov iz naše katedrale koja čuva zemne ostatke bl. Alojzija Stepinca.

Neka ovo slavlje bude u znaku našeg i hrvatskog i vjerničkog zajedništva.“

Kardinal Bozanić je na početku propovijedi podsjetio na prošlogodišnji susret pape Benedikta XVI. s mladima na Trgu bana Jelačića u Zagrebu. „Mnogi su se divili onome što se tada tu dogodilo. Papa je bio tada s oko 50.000 mladih u Zagrebu, koji su slušali riječ Božju, zajedno molili i zajedno šutjeli. 'Koga tražite?' – postavio je pitanje Papa mladima i odgovorio: 'On koga vi tražite je vas prvi pronašao'. To vrijedi i za vas, dragi krizmanici, koji ste se danas ovako svečano okupili u ovoj katedrali. On je vas pronašao. Tko je to On? Isus Krist je pronašao tebe, svakoga od vas, svakoga od nas. Zato jer je On nas prvi pronašao, jer je došao k nama, mi smo sada ovdje. Naša vjera počinje susretom čovjeka i Boga. Svako od nas na razne načine susreće Boga. Zato ste željeli primiti sakrament sv. potvrde. Crkva ne bi postojala da Duh Sveti ne djeluje. Ni mi danas ne bismo bili ovdje okupljeni da Duh Sveti ne djeluje u Crkvi. Čovjek se može iznevjeriti, ali Bog drži svoju riječ. Upravo je to veličina sakramenta sv. potvrde – jamstvo sa strane Božje da će Bog po svom Duhu uvijek biti prisutan u našem životu. Danas u vrijeme globalizacije čovjek osjeća opas-

Svečanost i radost primanja sakramenta sv. potvrde

Krizmanici su u prikaznim darovima prijenili svoja pisma

nost da postane beznačajan, onaj koji nikomu i ničemu ne pripada. Mi kao vjernici ponavljamo da pripadamo Bogu i kao takvi tako trebamo i živi-

hrvatska", kazao je kardinal Bozanić potaknuvši krizmanike neka se povezuju s Bogom po molitvi i svetoj misi kako bi mogli svoje zajedništvo čuva-

slavlje". Na susretu je sudjelovao i papa Benedikt XVI., a na koji je kardinal Bozanić otputovao u subotu 2. lipnja iz Frankfurta.

„Tim susretom Papa želi istaknuti važnost obitelji u današnjem društvu, koja se danas nalazi pred velikim izazovima. Tamo gdje nema solidnih obitelji, puno se lakše može manipulirati. Potrebno je pomagati našim katoličkim obiteljima da bi mogle sačuvati obiteljsko zajedništvo i razvijati ga.“

Krizmanici su u prikaznim darovima prenijeli svoja pisma u kojima su iznijeli svoje misli i želje, a krizmanicima je za uspomenu darovan i katekizam za mlade „Youcat“.

Krizmanike su za sakrament sv. potvrde pripremali fra Marko Domazet Lošo i s. Damira Gelo. Na kraju je o. Klapčez uputio svima zahvalnu

Zajednička fotografija za uspomenu. Kardinal Bozanić, župno pastoralno osoblje i krizmanici.

jeti. Pripadamo i Crkvi Katoličkoj, a danas smo ovdje u katedrali Katoličke Crkve jer je ovo naša crkva. Ovamo sam došao iz Zagreba kao hrvatski biskup. Mi slavimo ovu službu Božju na hrvatskom jeziku. To nam govori o još jednoj pripadnosti, da mi u Njemačkoj koji smo ovdje rođeni, koji dijelimo sve dobro i sve što dolazi od sredine, da mi imamo još jednu pripadnost, pripadnost svom hrvatskom narodu. Dobro je toga biti svjestan i to poštivati, jer je to znak našeg bogatstva. Pripadamo toj našoj zajednici koja je i vjerna i katolička i

ti i razvijati. „Hrvate katolike u domovini, u Njemačkoj i u drugim zemljama sačuvala je nedjeljna sveta misa. Karakteristika vjernika katolika Hrvata je upravo ta da cijene nedjeljnu misu. Dragi krizmanici, ako želite živjeti to zajedništvo s Bogom, potrebno je svake nedjelje dolaziti na svetu misu.“ Kardinal je ujedno podsjetio na prošlogodišnji Prvi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji u Zagrebu, a i na ovogodišnji sedmi Svjetski susret obitelji, koji se od 30. svibnja do 3. lipnja održao u talijanskom gradu Milanu pod geslom „Obitelj: rad i

riječ. Kardinal Bozanić je uputio čestitku krizmanicima, ali i svima okupljenima istaknuvši kako su mladi nada i tražitelji Boga, a stariji su pozvani pomoći im na tom putu. Priznanje je uputio i svećenicima – franjevcima Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja sa sjedištem u Splitu, kao i školskim sestrama franjevkama Provincije Presvetoga Srca Isusova iz Splita, koji pastoralno djeluju u toj župi.

Misno slavlje uveličao je župni zbor „Mato Leščan“ pod vodstvom s. Pavlimire Šimunović.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

Piše:
dr. Anton
Tamarut

Obiteljski temelji Crkve

Bez duha i života na obiteljskim temeljima Crkva bi teško mogla sačuvati svoj kristovski i marijanski identitet.

Sva trojica sinoptika, Matej, Marko i Luka s blagim nijansama u prikazu donose zgodu kada k Isusu, dok propovijeda okupljenom mnoštvu, dolaze „njegova majka i braća njegova“ sa željom da ga vide i s njime razgovaraju (Mk 3,31-35/.). Kako se od mnoštva nisu mogli probiti do njega, tako su mu poslali poruku da su vani i da ga čekaju. Isus je pak na tu vijest reagirao tako da je javno i naglas pokazao i objavio svoju novu obitelj. Prvo je postavio retoričko pitanje: „Tko je majka moja, tko li braća moja?“, a zatim je prema Marku, „okružio pogledom po onima što su sjedili oko njega u krugu“ te rekao: „Evo majke moje, evo braće moje! Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka“. U Mateja su majka i braća, oni koji vrše volju Oca njegova, koji je na nebesima, poistovjećeni s učenicima (usp. Mt 12, 49). U Lukinom evanđelju Isusov odgovor glasi: „Majka moja, braća moja – ovi su koji riječ Božju slušaju i vrše“ (Lk 8, 21).

Marija – najodličniji član Crkve

Jasno da ta riječ o novoj obitelji ne isključuje članove Isusove naravne obitelji, nego ih samo dodatno pozicionira i smješta u novi i širi okvir (usp. Dj 1,14), u onu obitelj čiji su članovi rođeni „ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego – od Boga“ (Iv 1,13). Oni su, naime, postali djeca Božja tako što su primili Isusa Krista, Riječ tijelom postali i što vjeruju u njegovo ime. Prva od takvih je upravo Marija, Isusova majka po tijelu. Ona je najodličniji član Crkve – nove Isusove obitelji, jer se uzorno odazvala Božjem pozivu i suglasila se s njegovom voljom: „Neka mi bude po tvojoj riječi!“ (Lk 1,38). Po tome što je izvršila Očevu volju, ona je i najodličnija učenica svoga sina Isusa. Sv. Augustin će ići čak dotle da će ustvrditi, kako je za nju više što je bila Kristova učenica nego što mu je bila majka (usp. Govor 25,7-8; PL 46, 937-938). On će također u istom Govoru, s pogledom na Mariju istaknuti Crkvu kao još veći i

bolji prostor slušanja i čuvanja Božje riječi. Naime, na povik zadivljene žene iz mnoštva: „Blažena utroba koja te nosila i prsi koja si sisao!“, Isus je uzvratio: „Još blaženiji koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!“ (Lk 11, 27-28). Augustin, komentirajući Isusov odgovor kaže da je i Marija blažena jer je čula Božju riječ i čuvala je: „Više je pameću čuvala istinu nego utrobom tijelo“. Uspoređujući Mariju s Crkvom, nastavlja: „Marija je sveta, Marija je blažena, ali Crkva je nešto bolje od Djevice Marije. Zašto? Jer Marija je dio Crkve: sveti ud, odličan ud, ud ko-

tavljen povijesni i sakramentalni temelj za duhovno srodstvo i obiteljsko zajedništvo u Crkvi. Ono će biti snažno potvrđeno, prošireno i dodatno ojačano na Pedeseticu, izljevom Duha Svetoga na učenike, koji, nakon što je Isus bio uznesen na nebo, „bijahu jednodušno postojani u molitvi sa ženama, i Marijom, majkom Isusovom, i braćom njegovom“ (Dj 1,14).

Služiteljsko ozračje roditelja

Da je Isus doista želio obiteljsko ozračje u zajednici svojih učenika potvrđuje i molitva Očenaša koju im je dao kao idealni uzorak molitve. Ona ih, naime, treba podsjećati da imaju jednoga zajedničkog nebeskog Oca, a oni da su međusobno braća, te da je Očev odnos ljubavi prema njima uvjetovan u konačnici njihovim međusobnim odnosom. U tom svjetlu treba shvatiti i riječi kojima se on osvrće na licemjerje i taštinu pismoznanaca i farizeja, te mnoštvu i svojim učenicima poručuje neka se ne dadu zvati učiteljima, neka ni ocem nikoga ne zovu na zemlji, a neka također ne dopuste ni da njih netko zove vođama (usp. Mt 23, 8-10). Podsjeća ih da oni imaju samo jednog učitelja, a svi oni su braća; samo je jedan njihov Otac – onaj na nebesima, i samo je jedan njihov vođa – Krist. Isusove riječi u tom sklopu: „Najveći među vama neka vam bude poslužitelj“ (Mt 23,11), također potiču na obiteljski duh u Crkvi. Zar nije upravo u obitelji sasvim prirodno da otac i majka služe svojoj djeci?! Zar otac kao glava obitelji ne brine i ne radi sve da zadovolji potrebe članova svoje obitelji, posebno onih najmanjih i najslabijih?! I ne pokazuje li on upravo u tome svoju veličinu i prvenstvo?! Takav duh očinstva u Isusovoj novoj obitelji – Crkvi, naznačen je i sačuvan u naslovu nositelja Petrove službe: Sluga slugu Božjih (Servus servorum Dei). Bez duha i života na obiteljskim temeljima Crkva bi teško mogla sačuvati svoj kristovski i marijanski identitet, onu novinu Duha po kojoj se razlikuje od svijeta, i služi svijetu kao sakrament spasenja. ■

Zar nije upravo u obitelji sasvim prirodno da otac i majka služe svojoj djeci?! Zar otac kao glava obitelji ne brine i ne radi sve da zadovolji potrebe članova svoje obitelji, posebno onih najmanjih i najslabijih?! I ne pokazuje li on upravo u tome svoju veličinu i prvenstvo?!

ji nadvisuje, ali ipak od cijelog tijela ud. Ako je od cijelog tijela, onda je zacielo tijelo nešto više od uda. Gospodin je Glava, a cijeli Krist glava i tijelo“ (Isto).

Crkva – Isusova nova obitelj

Isusova nova obitelj – Crkva, naviještena i začeta u njegovu propovijedanju i okupljanju učenika, bit će rođena u porodačnim bolima na križu. Križ je rodno mjesto Crkve, a Marija, Isusova majka i njegova najodličnija učenica, te Ivan, njegov ljubljani učenik, pod križem predstavljaju prvinu Isusove nove obitelji. S njima su u toj jedincatoj i jedinstvenoj radaoni spasenja i sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Svi su oni izabrani svjedoci časa u kojem Krist rađa svoju Crkvu. U Isusovim riječima majci: „Ženo! Evo ti sina!“ i u riječima upućenim učeniku: „Evo ti majke!“ (Iv 19, 26) označen je i pos-

Marija Bistrica

Der verstorbene Erzbischof von Zagreb Franjo Kardinal Kuharić hatte einmal gesagt: „Wallfahrtsstätten sind Heilstätten der Seelen“ und eine seiner Predigten in der kroatischen Nationalwallfahrtsstätte Marija Bistrica begann mit den Worten: „Lieber Pilger! Mit Deinem Kommen in die Wallfahrtsstätte Marija Bistrica hast Du einen heiligen Ort betreten und begeht eine christliche Handlung mit Andacht und Ehrfurcht. Du bist nicht hier um nur etwas zu sehen. Hier erfolgt die Einlösung des heiligen Versprechens des gekreuzigten Erlösers: „Siehe, deine Mutter!“ (Joh, 19, 26).

Die bekannteste kroatische Wallfahrtsstätte Marija Bistrica liegt etwa 40 km nordöstlich von der Hauptstadt Zagreb entfernt. Sie ist seit jeher der Mittelpunkt des religiösen Lebens des kroatischen Volkes. Der Ort Bistrica wurde nach dem gleichnamigen Fluss, der durch die Ortschaft fließt, benannt. Bistrica wird zum ersten Mal im Jahre 1209 urkundlich erwähnt, als der kroatisch-ungarische König Andreas II. die beschlagnahmten Besitztümer u. a. Bistrica an den Gespan Vratislav zurückgab. Die Pfarrei Bistrica wird erstmals im Jahre 1334 erwähnt, als die Pfarrkirche noch den Hl. Petrus und Paulus geweiht war. Fast 300 Jahre später widmete Bischof Juraj Branjug die neu errichtete Kirche der Heiligen Mutter Gottes und so erhielt der Ort und die Pilgerstätte den Namen Marija Bistrica.

Die Statue der Heiligen Mutter Gottes von Bistrica, die aus dem 15. Jahrhundert stammt, befand sich zunächst in der Kirche in Vinski Vrh. Wegen der Türkenbedrohung wurde die Statue in die Pfarrkirche von Marija Bistrica gebracht. Um sie vor der Zerstörung durch die vordringenden Osmanen zu retten, wurde die Statue 1650 in ein Fenster eingemauert. Mit dem Niedergang des Osmanischen Reiches, der am 12. September 1683 mit der Niederlage der Osmanen vor

den Toren Wiens begonnen hatte, wurde die eingemauerte Statue dank des großen Einsatzes des Bischofs von Zagreb, Martin Borković, bereits 1684 wieder ausgegraben. Von da an begannen die Pilgerfahrten.

Das kroatische Parlament ließ 1715 den Hauptaltar zu Ehren der

gess statt. Neben der Basilika mit der wundersamen Statue der Heiligen Mutter Gottes von Marija Bistrica befindet sich der Kalvarienberg mit Stationen des Kreuzweges Jesu, von denen jede einzelne ein wertvolles Kunstwerk ist. Die feierliche Kreuzwegandacht mit brennenden Kerzen ist ein beeindruckendes und besonderes Erlebnis für jeden Pilger. Der Gedenktag der Mutter Gottes von Bistrica ist der 13. Juli. Am Fuße des Kalvarienberges befindet sich, in einer Ruheoase, das Kloster der Unbeschuhten Karmelitinnen.

Den Grundstein für dieses Karmel segnete Papst Johannes Paul II. am 11. September 1994 in Zagreb anlässlich der Feierlichkeiten zum 900-jährigen Bestehen des Erzbistums Zagreb. Kardinal Franjo Kuharić legte ein Jahr später am 11. September 1995 diesen Grundstein für das zukünftige Karmel in Marija Bistrica. Am 12. Februar 2000 weihte der Zagreber Erzbischof Josip Bozanić dann das errichtete

Karmel und dessen Kirche ein. In 2003 wurde am Fuße des Kalvarienberges ein Denkmal für den großen Freund der Kroaten, den seligen Papst Johannes Paul II., errichtet.

Was Lourdes für die Franzosen, Fátima für die Portugiesen, Loreto für die Italiener, Tschenschach für die Polen und Mariäzell für die Österreicher ist, ist Marija Bistrica für die Kroaten.

(Mehr über die Wallfahrtsstätte: www.svetiste-mbb.hr).

In den kommenden Tagen werden viele von uns in die wohlverdienten Ferien aufbrechen. Vergessen wir dabei nicht, auch unserer Seele Ruhe zu gönnen. Dazu bietet sich die Wallfahrtsstätte Marija Bistrica, oder eine der vielen anderen Wallfahrtsstätten kroatenweit, hervorragend an, denn „Wallfahrtsstätten sind Heilstätten der Seelen“.

In diesem Sinne wünsche ich Ihnen eine erholsame und gute Ferienzeit!

Ihr
Pfr. Ivica Komadina, Delegat

Foto: A. Polegubić

Nationalwallfahrtsstätte der Kroaten Marija Bistrica und Statue der Hl. Mutter Gottes mit dem Jesuskind

Mutter Gottes von Bistrica errichten. Papst Benedikt XIV. erteilte allen Pilgern Absolution, die dort das Sakrament der Beichte und die hl. Kommunion empfangen. Papst Pius XI. gab der neu errichteten Kirche den ehrenhaften Titel einer kleinen Basilika (basilica minor), nachdem 1880 ein großer Brand die ganze Kirche außer dem Altar und der Marienstatue, die völlig unbeschädigt blieb, zerstörte.

Der Zagreber Erzbischof Dr. Antun Bauer krönte 1935 die wundersame Statue der Maria und des kleinen Jesus mit goldenen Kronen und ernannte Maria zur Königin der Kroaten. Zu diesem Anlass sprach der Erzbischof-Koadjutor Dr. Alojzije Stepinac. Die Bischofskonferenz erhob am 15. August 1971 anlässlich des in Marija Bistrica abgehaltenen XIII. Internationalen Marienkongresses das Heiligtum in Marija Bistrica zur nationalen Wallfahrtsstätte des gesamten kroatischen Volkes. 1984 fand in Marija Bistrica der Nationale Eucharistiekon-

Fronleichnam auf dem Frankfurter Römerberg

Unter dem Leitwort „...deinem Hirten und Ernährer“ feierten die katholischen Pfarreien der Innenstadt in Frankfurt am Main am Donnerstag, dem 7. Juni das Fronleichnamsfest. Das Hochamt leitete Stadtdekan Dr. Johannes zu Eltz. In seiner Predigt betonte er, man solle nur den Guten Hirten und Ernährer folgen. Am Festgottesdienst und der anschließenden Prozession vom Römerberg, am Main entlang bis in den Kaiserdom nahmen

Foto: Ij. Markovica-Baban

auch zahlreiche Katholiken der Gemeinden anderer Muttersprachen teil u. a. auch die Kroatische Katholische

Gemeinde. Die Kollekte an diesem Tag war für die Ökumenische Kinderhilfe in Weißrussland bestimmt. Ab-

schließend gab es am Domplatz ein gemütliches Beisammensein mit reichlich Musik, Speisen und Getränken. ■

FRANKFURT AM MAIN

Susret starijih osoba

Početkom lipnja u prostorijama Hrvatske župe Oca Ante Antića u Frankfurtu na Majni održan je redoviti susret starijih osoba.

Ovaj put su za tu prigodu Božena Bralo, Vesna Lažeta, Jadranka Bralo, Bernarda Oyntzen i Ivanka Puljić, koje i inače, pod vodstvom s. Pavlimire Šimunović i Dražene Brešić, organiziraju te susrete, priredile za svoje „stičenike“ roštilj, a za zabavu se pobrinuo gospodin Željko Medvidović, koji je pjesmom i harmonikom prošetao

Lijepom našom. Ugodno druženje potrajalo je do kasnih poslijepodnevnik

sati, a sljedeći susret bit će nakon ljetne stanke, krajem kolovoza. Svi koji se žele družiti ovdje će naći prijatelje, te uz veselje, razgovor, molitvu, obogatiti svoju svakodnevnicu. I. Puljić

Organizatorice susreta u kratkom predahu

Snimke: Ij. M. Baban

OBAVIJEST

Novi podaci HKZ Tuttlingen

Hrvatska katolička zajednica Presvetoga Srca Isusova iz Tuttlingena, koju vodi vlč. Josip Pavlović, odnedavno se nalazi na adresi: Bräunisbergstr. 26, 78532 Tuttlingen. Novi broj telefona je 07461 163120, a faxes 07461 1719140.

NAŠE ZAJEDNICE

BIELEFELD

Prvopričesničko slavlje

Na svetkovinu Duhova, 27. svibnja, u Hrvatskoj katoličkoj misiji Bielefeld bilo je vrlo svečano. Slavilo se u crkvi Marije Kraljice prvopričesničko slavlje, u kojoj se Hrvati katolici iz misije okupljanju na nedjeljna misna slavlja. Sakrament je primilo desetero djevojčica i dječaka koji su po prvi put pristupili stolu Gospodnjem. Prvopričesnici su u procesiji u pratnji svojih roditelja, predvođeni svećenikom i ministrantima s radošću i pobožnošću došli u crkvu. S pjesmom ih je dočekala puna crkva vjernika. Mnogi su došli iz domovine da bi svojim prisustvom uveličali taj posebno svečani dan. Djecu je s radošću pozdravila ministrantica Antonija Bekavac.

Slijedila je pjesma: „Uđite s hvalama“, koju su otpjevali prvopričesnici s roditeljima. U crkvi je bila izložena slika

„Put u Emaus“, a to je bila i misao vodilja u homiliji. Nakon propovijedi i obnove krstnog zavjeta, prvopričesnici su molili molitve vjernika i prinijeli prikazne darove. Nakon sv. pričesti djeca su izvela svoj zahvalni recital i

ditelji su predali zahvalne darove župniku i pastoralnim suradnicama. Sv. misu je predvodio don Slavko Rako, a pastoralna suradnica Marica Mraz je animirala program i pjevanje, uz pratnju na orguljama Marine Mraz.

Prvu sv. Pričest primili su Andreas Banović, Karlo Bilavčić, Dalibor Jandrijević, Ana Miloš, Marijo Pavlović,

Prvopričesnici sa župnikom vlč. Rakom i pastoralnim suradnicama Maricom i Marinom Mraz

završili s pjesmom „Ljubav je pronašla put“. Vjernici su spontanom i dugim pljeskom nagradili prvopričesnike. Ro-

Julian Primorac, Laura Primorac, Patricia Primorac, Milan Tandara i Fabian Tolj. **M.M.**

FREIBURG

Dvadeset šestero krizmanika

Snimio: Blago Džajkić

U crkvi Presvetoga Srca Isusova u Freiburgu, u subotu 19. svibnja, 26-ero mladih iz Hrvatske katoličke misije Freiburg-Bad Säckingen primilo je sakrament sv. potvrde, ko-

jeg im je podijelio vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić. Krizmanici, roditelji te mnogobrojna rodbina ispunili su crkvu Srca Isusova u Freiburgu, u kojoj Hrvati iz te misije sva-

ke nedjelje slave sv. misu. U ime misijskog vijeća, roditelja, krizmanika i cijele zajednice Freiburg-Bad Säckingen kardinala Puljića je pozdravila Željana Novaković izrazivši mu dobrodošlicu, kao i voditelj misije vlč. Mato Drljo. Sakrament potvrde primili su: Dario Bingula, Antonija Bošnjak, Marina Bošnjak, Carmen Julija Čičak, Filip Džajkić, Ilija Galić, Ružica Galić, Lena Grubišić, Matej Josipović, Ilijan Juroš, Melani Kalfić, Laura Lasić, Ivan Lasić, Adrian Mandić, Andrija Milardović, Stjepan Milardović, Antonio Mijočević, Blaženka Pehar, Josip Speck, Ana-Maria Szemes, Mario Szemes, Marin Šakota, Arijana Šinka, Helena Vučić, Ante Vuković, Mirko Vuković. Na kraju misnog slavlja u ime roditelja i krizmanika Božo Čičak je pozdravio kardinala i uručio mu prigodni dar.

www.hrvati-freiburg.de

NEVIGES

Četrdeset prvo hrvatsko hodočašće

Hrvati katolici iz regije Sjeverna Rajna i Vestfalija tradicionalno su na Duhovski ponedjeljak (blagdan Marije Majke Crkve), 28. svibnja, hodočastili u Neviges, staro zavjetno svetište Marije Bezgrešno začete. Neviges kao hodočasničko mjesto svoju povijest broji preko 300 godina, iz vremena reformacije kada su ta područja bila izravno pogođena crkvenim raskolom i podjelama među kršćanima. Crkve su se odlukama svojih skrbnika dijelile na protestantsku i katoličku stranu što je jako razdiralo jedinstvo vjere na tim područjima. Kada su se Hardenberski vlastelini vratili u zajedništvo sa Katoličkom Crkvom, pozvali su u te krajeve franjevce koji grade crkvicu Sv. Ane i svoj samostan. Godine 1670. o. Shirley u franjevačkom samostanu kod Dorstena za vrijeme molitve pred slikom Bezgrešne Djevice čuo je glas o Gospinoj želji za izgradnju svetišta u Nevigesu. Skroviti glas u molitvi popratila su i čudotvorna ozdravljenja i franjevci uz pomoć vlastelina i zavjetnih darova izgrađuju svetište Bezgrešne Djevice u Nevigesu. Današnji oblik svetište je dobilo izgradnjom velike crkve „Mariendom“ – Marijina katedrala godine 1960. za velikog kelnskog nadbiskupa Fringsa. Katedrala je druga crkva po veličini u toj nadbiskupiji, a može primiti 6000 ljudi. Hrvati već 41 godinu organizirano hodočaste u Ne-

viges. U početku su pojedine misije samostalno hodočastile u svetište, a ubrzo se odlučilo organizirati zajedničko hodočašće Hrvata s prostora sjeverne Njemačke, i Nizozemske i to svake godine na Duhovski ponedjeljak. Organizaciju hodočašća preuzela je HKM Wuppertal. Hodočašće je započelo prigodom za ispovijed hodočasnika. Nakon toga molile su se pobožnosti: Hrvatski iseljenički križni put i krunica. Hodočastilo je oko 3500 Hrvata. Pozdravnu riječ uputio je i upravitelj svetišta i gvardijan o. Othmar Brüggemann. Sv. misu u zajedništvu s 20 svećenika, koji su došli sa svo-

jim hodočascima, predvodio je i propovijedao mons. Mijo Gorski, zagrebački pomoćni biskup. Prinosne darove na svetoj misi donijela je jedna mlada obitelj iz Wuppertala s petero djece kao i djeca i mladi u narodnim nošnjama. Na kraju misnog slavlja sve hodočasnike pozdravio je voditelj HKM Wuppertala fra Josip Repesa. Misno slavlje završilo je posvetom molitvom hodočasnika Blaženoj Djevici Mariji i biskupovim blagoslovom. Poslijepodnevni program je, sukladno tradiciji, protekao uz druženje, pjesmu, ples i ručak na livadi ispred svetišta.

F.J.R.

KOBLENZ

Petero krizmanika

U nedjelju 3. lipnja, na svetkovinu Presvetog Trojstva varaždinski biskup mons. Josip Mrzljak podijelio je sakrament sv. potvrde u Hrvatskoj katoličkoj misiji Koblenz. Krizma-

nici Anamarija Bošković, Ilija Dadić, Valentina Ivanović, Ana Subatić i Irena Subotić zauzimali su posebno mjesto u prepunoj crkvi Sv. Franje u Koblenzu. Misno slavlje predvodio je

mons. Josip Mrzljak uz koncelebraciju mr. Krunoslava Novaka, svećenika na spremanju doktorata u Rimu i domaćeg župnika vlč. Stjepana Zadravca. Biskup Mrzljak je zahvalio na pozivu i posebno istaknuo da je ta misije njegova. Naime, skoro od samog osnutka vode je svećenici Varaždinske biskupije. Pohvalio je krizmanike kao i njihove vjeroučitelje koji su ih lijepo pripremili za taj važni trenutak. Krizmanici su darom zahvalili biskupu, a isto tako i svojim vjeroučiteljima. Slavlje je uvećao misijski zbor kojeg vodi Iva Lesica, kao i misijski tamburaši. Na kraju mise vlč. Zadravec je zahvalio svima koji su pomogli u organiziranju tog slavlja, a nije zaboravio ni brojne ministrane. Slavlju su pribivali i generalni konzuli iz Frankfurta – R. Hrvatske Josip Špoljarić sa suprugom i R. BiH Nikica Džambo sa suprugom.

Jakov Vranković

TUTTLINGEN

Proslava Presvetoga Srca Isusova – zaštitnika zajednice

Hrvatska katolička zajednica (HKZ) Presvetoga Srca Isusova iz Tuttlingena proslavila je u nedjelju 17. lipnja svoga zaštitnika. Svečano misno slavlje u tom je povodu u crkvi Sv. Gallusa u tome njemačkom gradu, u kojem žive pripadnici 96 nacija, a hrvatska je zajednica četvrta po veličini, predvodio delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina u zajedništvu s mons. dr. Sladanom Čosićem, tajnikom Stalne misije Svete Stolice pri Vijeću Europe u Strasburgu, voditeljem zajednice vlč. Josipom Pavlovićem i o. Miroslavom Ugljarom.

Na početku slavlja, na kojem je uz Hrvate bila i skupina njemačkih vjernika, svima je riječi pozdrava uputio domaćin vlč. Pavlović, svećenik Sarajevske nadbiskupije, istaknuvši kako Kristovo Božansko Srce želi preko svih nas prosuti svoju ljubav posvuda po zemlji kako bi preko nas ljubilo sve ljude.

Delegat vlč. Komadina je u propovijedi istaknuo kako je naš Isus uistinu čovjek od naroda. „Isus govori onim jezikom koji su mogli razumjeti njegovi slušatelji. Takve rabi i slike kako bi oni mogli odmah shvatiti o čemu je riječ. Kada govori o tajni Kraljevstva Božjega, tada govori također slikovito i razumljivo. Ne nešto s visoka, ne donosi neka visoka filozofska i teološka visoka razmišljanja, nego govori narodu koji ga u tom govoru razumije. To je naš Isus. Onako kako su mogli slušati, tako im je i govorio“, kazao je pritom dodavši: „Mi se pitamo što

će biti od budućnosti naše Crkve, pogotovo u ovoj zemlji u kojoj živimo, gdje sami zamjećujemo da nas sve manje ima, da su klupe u crkvi sve praznije, da pomalo gubimo mlade, da ne znamo zapravo kako će se sve dalje razvijati. Uvijek iznova se uvjeravamo, a o tome svjedoči i evanđeoska poruka, da nije sve u našim ruka-

nas i cijeli svoj život viseći na križu“, kazao je delegat vlč. Komadina podsjetivši kao u probodenom Isusovu Srcu vjernik zna da Isus otvara svoje srce, koji srcem voli svoje učenike i srcem živi za njih. „Najgore je kad čovjek zatvori svoje srce, a danas se govori i o vremenu u kojem je srce u krizi. Sve više se zatvaramo sami u sebe. Do-

Svečano misno slavlje predvodio je delegat vlč. Ivica Komadina

ma. Bolje reći, da je malo toga u našim rukama, nego da je Božje davanje i Božja snaga ona koja proizvodi, daje plod, donosi rod. Da je Bog onaj koji vodi svoju Crkvu i u kriznim trenucima i u trenucima poteškoća. I Svetkovina Srca Isusova nas upućuje na to da je Bog onaj koji je nama blizak, koji nas toliko voli i koji nas toliko cijeni da čak i svoje srce daruje za

gađa nam se da se zatvaramo jedni od drugih i unutar našeg hrvatskog naroda, da mi vjernici nemamo otvoreno srce jedni za druge. Tijekom misnog slavlja svirao je Marko Selak.

Od 1990. pa do danas, najprije Hrvatsku katoličku misiju, a kasnije HKZ Tuttlingen vodi vlč. Josip Pavlović, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije. **Tekst i snimka: Adolf Polegubić**

JUBILEJI

65 godina braka Vlaste i Stjepana Kantolića

Vlasta, r. Tomšić (82) i Stjepan Kantolić (85) upoznali su se na dočeku nove 1947. godine. Ubrzo su svoju vezu okrunili brakom i tako ove godine slave 65 godina zajedničkog života. Već dugi niz godina žive u Njemačkoj. Stjepan je učitelj glazbe, a Vlasta krojačica narodnih nošnji. On je kao daroviti glazbenik ostavljao prepoznatljive tragove. Znao je svirati razne instrumente. U Hrvatskoj katoličkoj misiji, koja se tada zvala HKM Pforzheim-Bruchsal, uz svestranu potporu vjernika, osnovao je tamburaški sastav, koji je godinama vodio. Svojim pedagoškim iskustvom lako je pristu-

pao djeci i još lakše ih je učio. Često je nastupao u raznim prigodama. U svom radu imao je potporu supruge Vlaste. Bog ih je obdario potomstvom: kćerkom Zdenkom i sinom Krešimirom te unukom i praukunom. U povodu proslave tog njihova velikog jubileja

stigle su mnoge čestitke. Pristigla je i čestitka predsjednika SR Njemačke dr. Joachima Gaucka koji im čestita „Die Eiserne Hochzeit“ i želi svako dobro u zajedničkom životu. Nadbiskup Freiburga i predsjednik Njemačke biskupske konferencije mons. dr. Robert Zollitsch dugim je pismom zahvalio Gospodinu na daru dugog i plodnog života te im je podijelio biskupski blagoslov. Savi slavljenici nadodaju: „Tako se događa kad se ljudi vole, kad se podržavaju, onda ih prati i Božji blagoslov.“ U ime vjernika HKM Srednji Baden čestitku im je uputio voditelj misije don Ivo Nedić. **I.N.**

HILDESHEIM

Hrvati hodočastili Gospi

Više stotina vjernika iz hrvatskih katoličkih misija Sjeverne regije Njemačke na blagdan Marije Majke Crkve, na Duhovski ponedjeljak hodočastilo je i ove godine Blaženoj Djevici Mariji u Hildesheim. Tri-desetak vjernika iz Hannovera uputilo se pješice do svetišta Blažene Djevice Marije, uz molitvu i pjesmu. U crkvi St. Godehard u Hildesheimu zajedničko misno slavlje predvodio je mons. dr. Pero Sudar, pomoćni vrhbosanski biskup, koji je za tu prigodu doputovao iz Sarajeva na poziv don Ante Ivančića, voditelja HKM u Göttingen-Braunschweig, u sklopu koje je posjetio i hrvatske katoličke misije koje djeluju na sjeveru Njemačke. Uz njih koncelebrirali su i o. Anastazio Perica Petrić iz Hannovera, fra Pero Šestak iz Neumünstera, fra Petar Čirko i kapelan Ante Ivan Rozić iz Berlina, o. Mirko Jagnjić iz Hamburga i vlč. Ivan Barišić iz Kassela. U obraćanju vjernicima, a kasnije i u propovijedi dr. Sudar govorio je o predanju i zagovoru Blaženoj Djevici Mariji. „Danas smo došli ovdje zamoliti zagovor nebeske Majke, koju danas slavimo kao

Svečano misno slavlje predvodio je mons. dr. Pero Sudar

Majku Crkve, čiji smo mi članovi, kroz koju smo utjelovljeni, ukorijenjeni, nacijepjeni na samog Isusa Krista. Plaše nas da će se djeca radati bez majke, ali mi znamo da čovjeka nema, ako ga ne rodi majka. Onaj tko se osjeća članom Crkve, zna da se nalazi u jednoj lađi koja može propuštati, koja može valovima biti bacana na sve strane, ali on zna da ta lađa neće potonuti. Zato svaki kršćanin voli Crkvu,

živi s Crkvom i za Crkvu. Svi smo djeca Marijina, ne bojte se“, kazao je mons. Sudar. Nakon sv. mise nastavljeno je druženje u dvorani uz domjenak, razgovore i veselu atmosferu, svirku i pjesmu mladih iz HKM Berlin i Marijane Zovko, kantautorice duhovne glazbe iz Laupheima. Okupljenim hodočascima pridružio se i hrvatski generalni konzul iz Hamburga Slavko Novokmet. **ms**

REUTLINGEN

Slavlje sakramenta potvrde

Usubotu 2. lipnja u punoj crkvi Sv. Wolfanga z Reutlingenu 71 djevojka i mladić iz hrvatskih katoličkih zajednica (HKZ) Reutlingen, Tübingen i Metzingen primili su sakrament sv. potvrde. Misno slavlje predvodio je mostarsko-du-

vanjski biskup mons. Ratko Perić uz koncelebraciju voditelja zajednica vlč. Ante Kutleše, dušobrižnika vlč. Ivica Zrno i voditelja HKZ Balingen vlč. Bože Polića, a pjevao je misijski zbor pod ravnanjem s. Mirjam Laco. U propovijedi je mons. Perić poručio

mladima da slušaju Božju zapovijed, jer onda neće skrenuti s pravoga puta. Na svečanosti je bio velik broj rodbine i prijatelja, koji su došli iz mnogih europskih zemalja, a bila je prisutna i Hrvatska radiotelevizija. **Ante Kekez**

HOFHEIM AM TAUNUS

Proslava Tijelova i Dana župe

Tijelovo i Dan Hrvatske katoličke župe Main-Taunus/Hochtaunus sa sjedištem u Kelkheimu proslavljen je na svetkovinu Tijelova, u četvrtak 7. lipnja, ispred „Bergkapelle“ u Hofheim am Taunus. Svečano misno slavlje na otvorenom predvodio je i propovijedao vojni biskup u R. Hrvatskoj mons. Juraj Jezerinac u zajedništvu sa domaćim župnikom fra Marinkom Vukmanom. Oca biskupa i veliki broj okupljenih vjernika na početku je pozdravio fra Marinko. Misnom slavlju pribivali su i generalni konzuli R. Hrvatske i R. Bosne i Hercegovine iz Frankfurta Josip Špoljarić i Nikica Džambo sa suprugama, viši stručni savjetnik Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa R. Hrvatske Milan Bošnjak, hrvatski uznik i bivši saborski zastupnik dr. Anto Kovačević te predstavnici hrvatskih kulturnih, sportskih i političkih društava. Misnom slavlju pribivali su i ovogodišnji krizmanici, kojih je 38-ero, a kojima je mons. Jezerinac, u subotu 9. lipnja, u crkvi Sv. Dionizija u Kelkheimu podijelio sakrament sv. potvrde. Na kraju misnog slavlja bio je blagoslov s Pres-

vetim, te blagoslov vozača i automobila. Pjevanje je animirala s. Magdalena Višić, uz pratnju na orguljama Hrvoja Barnjaka. Iznos od milodara i proslave od 2000 eura bit će upućen studentima slabijeg imovinskog stanja u Hrvatskoj i BiH. Za sve je organiziran objed, a potom je slijedio susret mons. Jezerinca s krizmanicima. Pozdravnu riječ uputili su generani kon-

zuli Špoljarić i Džambo te gosp. Bošnjak iz Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa iz Zagreba. U prigodnom duhovno-kulturnom programu nastupio je župni dječji zbor pod vodstvom s. Magdalene i orguljskom pratnjom Filipa Barnjaka, djeca hrvatske nastave s područja hrvatske župe Main-Taunus/Hochtaunus pod vodstvom koordinatorice hrvatske nastave u Hessenu i Saarlandu, Smiljane Veselić-Vučina, izvela su prigodni recital pod nazivom „Kuda bih vodio Isusa?“, a nasupili su i pobjednici nedavno održanog župnog festivala „Mikrofon je vaš“. Pročitani su i najbolji sastavci hrvatske nastave o temi „Čija je mama najbolja na svijetu?“ Svoje nagradene radove o toj temi pročitali su Marijana Lovrić, Lara Dadić i Anamarija Petrović. Predstavljena je i knjiga dr. Ante Kovačevića „Čovjek i njegova sjena“, o kojoj je govorio mons. Jezerinac te sam autor. Nastupila je i župna odrasla folklorna skupina. Program je vodila Kristina Kovačević. Priredjen je i zabavni program. Prije misnog slavlja u Gospinoj kapeli krizmanici i roditelji predmolili su euharistijsku krunicu, a vjernici su imali progodu i za osobne molitve.

Hrvatski svećenik i pisac, autor knjiga „Svi me vole samo tata ne“, „Ljubav sudski podijeljena“ i „Tragovi ljubavi i neljubavi“ vlč. Đuro Zrakić predvodio je 17. lipnja misna slavlja u HKŽ Main-Taunus/Hochtaunus – u Bad Homburgu, Kelkheimu i Bad Soden. Ujedno je predstavio i svoju najnoviju knjigu „Tragovi ljubavi i neljubavi“. **Tekst i snimka: Adolf Polegubić**

WIESBADEN

Proslavljen blagdan sv. Ante

Blagdan sv. Antuna Padovanskoga nedavno je svečano proslavljen u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Wiesbadenu. Svečano misno slavlje predvodio je voditelj misije dr. fra Ante Bilokapić, koji je u propovijedi govorio o liku i djelu sv. Ante, pritom istaknuvši kako je on bio svetac srca i veliki Kristov sljedbenik, čudotvorac. „Jezik sv. Ante, s kojime je veličao djela Gospodina, ostao je neraspadnut kao najbolje svjedočanstvo Božje zahvalnosti prema svome vjerom sluzi.“ Nakon svete mise, za vrijeme koje je pjevao misijski zbor pod ravnanjem s. Auksilije Milić, održana je i prigodna svečanost u Domu kardinala Franje Kuharića, u kojem su vjernici čestitali imendan svom župniku fra Anti uz najbolje želje i zahvalnost za dugogodišnje uspješno vođenje te hrvatske misije u glavnom gradu njemačke pokrajine Hessen.

Tekst i slika: www.croatia-presse.de

NJEMAČKA

Pohod biskupa Mrzljaka

Tijekom pohoda vjernicima u Njemačkoj o svetkovini Presvetog Trojstva, od 31. svibnja do 4. lipnja, varaždinski biskup mons. Josip Mrzljak posjetio je kartuziju Marienau, podijelio sakrament svete potvrde u hrvatskim katoličkim misijama (HKM) u Mainzu i Koblenzu, te služio misu u Schönstattskom svetištu. Povod biskupovu pohodu kartuziji Marienau bio je susret s vlč. Tinom Šipošem, svećenikom Varaždinske biskupije, koji je 2007. godine pristupio kartuzijanskom redu, te boravi u tom samostanu nedaleko od grada Bad Wurzacha. Po dolasku u samostan Marienau, biskupa je pozdravio brat prior samostana, dok ga je vlč. Tin, redovničkim imenom brat Pio, upoznao s načinom života u tom samostanu, te ga proveo kroz samostanske prostorije, kapelicu u kojoj služi misu te ćeliju u kojoj provodi dane u molitvi i radu. Nakon zajedničke večernje molitve na latinskom jeziku, biskup se zadržao u razgovoru s bratom Piom. Nakon posjeta kartuziji, sljedećih dana biskup je pohodio hrvatske vjernike u Koblenzu i Mainzu. U subotu 2. lipnja podijelio je sakra-

ment potvrde u HKM Mainz gdje ga je pozdravio voditelj misije fra Ante Bilić. U nedjelju 3. lipnja biskup Mrzljak podijelio je sakrament potvrde u HKM Koblenz. Domaćin biskupovog pohoda bio je voditelj HKM Koblenz vlč. Stjepan Zdravec, svećenik Varaždinske biskupije. U Koblenzu se biskup susreo i sa zajednicom mladih te s pastoralnim vijećem. U tim susretima vjernici su biskupu predstavili različite aktivnosti hrvatske katoličke misije, a čije se središte uvijek usmjerava prema slavljenju svete euharistije. U Koblenzu se biskup također susreo i s konzulima Republike Hrvatske te BiH iz Frankfurta Josipom Špoljarićem i Nikicom Džambom. Prije povratka u Hrvatsku, 4. lipnja, mons. Mrzljak posjetio je svetište Majke Božje Schönstattske u Vallenderu kraj Koblenza. U svetoj misi, koju je služio u kapelici posvećenoj Majci Božjoj, potaknuo je nazočne da u svoje molitve posebno preporuča sljedbenike Schönstattskog pokreta u Hrvatskoj, napose u Maloj Subotici na području Varaždinske biskupije gdje se nalazi kapelica posvećena Mariji.

IKA

BERLIN

Gostovanje Marijane Dokoza

Nedavno je u Berlinu predstavljena knjiga „Naranyjin plač“ autorice i novinark Marijane Dokoza u izdanju naklade Ljevak. Knjiga dolazi u ruke čitatelja u vrijeme kada je Hrvatska pod financijskom krizom

pa se nametnulo pitanje koliko ona utječe na knjige i njihove autore danas u Hrvatskoj. Dokoza smatra kako je ovo vrijeme vrlo nezahvalno za izlazak na tržište kulture bilo kakve knjige, no i kako ona nalazi svoj put do čitatelja uvijek i u svako vrijeme iako ne u tolikoj kvantiteti kao u neka bolja vremena.

Osim novog romana, Marijana Dokoza u berlinskoj „Po ure kulture“ se prisjetila i svojeg prvog romana te dviju zbirka poezije koje su posljednjih godina izašle u izdanju Matice hrvatske.

„Po ure kulture“ s Marijanom Dokoza u Berlinu je organiziralo Hrvatsko kulturno i športsko društvo i portal Hrvatski glas Berlin. Knjigu je, uz autoricu, predstavila Sonja Breljak, novinarka i urednica portala. Na večeri kulture i glazbe nastupio je folklor Zajednice, ženski vokalni sastav, pjevačica Martina Čulina, a svoje likovne uratke izložila je i mlada slikarica Žana Petković. Goste je u nastavku večeri zabavljao band Stari kamen i Damir band.

M. Šare

IN MEMORIAM

Augustin Vlašić svećenik redovnik

U samostanu na Poljudu u Splitu, u nedjelju 22. travnja, preminuo je član Franjevačke provincije Sv. Jeronima sa sjedištem u Zadru o. fra Augustin Vlašić. Rođen je 23. siječnja 1937. godine u Sovićima u općini Grude u Hercegovini. Godine 1954. završio je osnovnu školu u Sovićima i započeo srednju klasičnu gimnaziju u biskupskom sjemeništu u Zadru, kao kandidat Franjevačke provincije Sv. Jeronima. God. 1957. nakon završene godine novicijata nastavio je srednju klasičnu gimnaziju u Pazinu. Nakon vojnog roka, u Pazinu je 1962. završio srednju školu i upisao teološki studij koji je i završio u Zadru 1967. godine. Svećeničko redenje primio je u Zadru 1967., a mladu misu te godine proslavio je u Sovićima. Obnašao je razne pastoralne službe u domovini i inozemstvu. Od 1976. do 1980. djelovao je u Njemačkoj, prvo sa željom da nauči njemački, a potom kao kapelan na njemačkoj župi u Nentershausenu i kao župni vikar u župi Sv. Marije u Wiesbadenu. Od 1988. do 1996. ponovno je djelovao u Njemačkoj i vodio Hrvatsku katoličku misiju Wiesbaden. U svom svekolikom poglavarstvu i pastoralnom radu pokazivao je ozbiljnost i zauzetost, te je svugdje ostavio značajan trag. Pokopan je 23. travnja na gradskom groblju „Lovrinac“ u Splitu. Sprovodno bogoslužje predvodio je provincijal dr. fra Andrija Bilokapić. Misu zadušnicu u franjevačkoj crkvi na Poljudu predvodio je splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić.

(Prema Glas Koncila)

Mediji i nova evangelizacija

Mediji i nova evangelizacija, zbornik, Hrvatski dušobrižnički ured, Frankfurt am Main, 2012., 138 str.

Ovih je dana objavljen trinaesti po redu zbornik radova s pastoralnih skupova hrvatskih pastoralnih djelatnika iz Zapadne Europe koji se održavaju u Njemačkoj ili u domovini. U zborniku su objavljena predavanja s pastoralnog skupa održanog od 26. do 29. rujna 2011. godine u Bad Honnefu u Njemačkoj. Tema skupa bila je „Mediji, Katolička Crkva i globalizacija“. Zbornik su uredili dr. Danijel Labaš i dr. Adolf Polegubić. U sklopu teme o ulozi medija u suvremenom društvu i o komunikaciji (u) novim medijima – Facebook: nova (župna) zajednica održao je dr. Labaš. Dr. Igor Kanižaj je govorio o medijima u Hrvatskoj i u svijetu pod vidom vjerodostojnosti na križu. Mons. Ivan Miklenić je svoje predavanje naslovio „Smisao crkvenih medija: od dosade do evangelizacije“, dok je dr.

Adolf Polegubić u svom predavanju pokušao odgovoriti na pitanje, živi li dijaspora samo u „Živoj zajednici?“.

Ako postoji ijedna svjetski važna ustanova, a da za sebe može reći da je doista globalna, onda je to jamačno Katolička Crkva. Godišnji pastoralni skup hrvatskih pastoralnih djelatnika iz Zapadne Europe tu je činjenicu još jednom dodatno potvrdio stavljajući u prvi plan ne samo njezinu globalnu rasprostranjenost i snagu već daleko više načine na koje Crkva i danas na globalnoj razini prenosi, potvrđuje, svjedoči i ostaje vjerna nalogu što joj ga je dao njezin Učitelj i Utemeljitelj Isus Krist: „Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju!“ (Mk 16, 15). Da bi mogla pratiti uvijek nove zahtjeve evangelizacije, Crkva se od samih svojih početaka na osobito uspješan način oslanjala na sva komunikacijska sredstva i koristila je sve medije: od navješćaja primjerom i riječju preko propovijedi i kateheza, pisane riječi i slika pa do današnjeg korištenja novim elektroničkim i digitalnim medijima. Na prošlogodišnjem pastoralnom sku-

pu u Bad Honnefu, zahvaljujući vrsnim predavačima i stručnjacima s medijskoga područja i njihovim izlaganjima koja se mogu pročitati u ovom zborniku, razmišljalo se o činjenici da se upotrebom komunikacijskih sredstava ne želi samo proširiti evanđeoski navješćaj, nego da je riječ o dubljoj činjenici koja potvrđuje da o njihovu utjecaju ovisi većim dijelom i

Tako je – u svoje doba – stvorio novo društvo i novu kulturu, koji su se razlikovali od tadašnje židovske, grčke ili rimske kulture. I mi moramo mijenjati, preobražavati naše doba koristeći sve „alate“ koji nam stoje na raspolaganju – i na području suvremenih komunikacija – kako bismo što bolje pastoralno djelovali i naviještali Riječ s krovova naše suvremene kul-

ture i društva prepunih različitim antenama i prijamnicima, istaknuo je u predgovoru delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina.

Zbornik spada u znanstveno-stručne knjige čiji će radovi sigurno služiti kao korisna literatura u kritičkom društveno-komunikacijskom i teološko-pastoralnom promišljanju o novim medijima društvene komunikacije i njihovom značenju i funkciji u suvremenom društvu, globalizaciji,

a posebice u pastoralu Katoličke Crkve, njenoj evangelizaciji, katehezi i religijskom odgoju, istaknuo je u svojoj recenziji prof. dr. Vine Mihajlović. Prof. dr. Jerko Valković u svojoj je recenziji pak istaknuo kako nova evangelizacija koju zahtijeva taj digitalni prostor poziva na prisutnost u tom „digitalnom kontinentu“. Medutim, da bi se to moglo ostvariti potrebno je prihvatiti izazov pastoralala čije bitne karakteristike autor navodi kroz nekoliko točaka: pratiti mlade na digitalnom području što pretpostavlja medijsku kompetenciju; Crkva je pozvana na medijsko obrazovanje; nužnost kritičkog promatranja kako bi se moglo uočiti mogućnosti i opasnosti koje se nude u tim prostorima; prisutnost i uključivanje u pisanje sadržaja s vjerskom tematikom. Važno je imati u vidu da se ne radi samo o određenim aspektima djelovanja već o novom načinu života.

Tekstovi u ovom zborniku žele biti poticaj na što bolje ostvarivanje zajedništva i potpora pastoralnom radu na polju nove evangelizacije.

Adolf Polegubić

sama evangelizacija. Moramo priznati da nije dovoljno samo koristiti tradicionalne i nove medije za širenje kršćanske poruke i crkvenoga nauka, nego samu poruku treba ugraditi u tu „novu kulturu“ koju stvara suvremeno komuniciranje. Pastoralni skup u Bad Honnefu, zahvaljujući osobnim, stručnim i znanstvenim svjedočenjima naših predavača, ali i izuzetno plodnim i bogatim raspravama i doprinosima svih sudionika našega okupljanja, pokazao nam je još jednom da smo pozvani, da možemo i da moramo – u granicama svojih osobnih i crkvenih mogućnosti – slijediti Isusov primjer i nalog. On se izražavao ljudima bliskim govorom i jezikom, premda je govorio o vječnim odnosima Presvetog Trojstva, a mi smo pozvani svojim ljudskim govorom izražavati božanski govor, prenositi svima Božje evanđelje. Moramo „učiti“ u govor čovjeka današnjice, moramo razumjeti kulturu u kojoj živi te ga pozivati na zajedništvo. Kada su ga učenici pitali: „Rabi, gdje stanuješ?“, On odgovara: „Dodite i vidite!“ Na taj ih je način pozvao na zajedništvo, na agape.

Napisala i priredila: Željka Čolić

Drage mlade čitateljice i čitatelji!

S ljetom nam stižu sunčani dani i vrijeme odmora. Za opuštanje smo vam pripremili, nadamo se, zanimljivu priču u kojoj ćete saznati neke tajne, pa će vam biti jasnije zašto ljeti ponekad bude i loše vrijeme. Želimo vam ugodan i lijep odmor s puno sunca. Sretan put i povratak!

Priča o jedinstvenoj i tajnoj konferenciji

Bilo je to davno, davno ... u ono doba dok su ljudi gledali u Sunce da vide koliko je sati i u ono doba dok nije postojao pravi kalendar. Jednog dana odluči sv. Petar pozvati sva godišnja doba na važnu konferenciju. Bilo je tu svakojakog vremenskog nereda, pa je htio konačno napraviti malo reda u tom redosljedu.

Zima, sva u debelo obučena, s kapom, šalom i rukavicama, namrštena od hladnoće, došla je prva u pratnji prosinca, siječnja i veljače. „Ja sam već dovela svoje mjesec sa sobom“, reče Zima hladnim glasom. Začula se galama. Proljeće u čizmama, s kišobranom i u šarenom kaputiću je bučno sa sobom vodilo ožujak, travanj i svibanj. Svi su bili dobre volje i glasno čavrljali, skakutali i bili puni energije.

Baš u tom trenutku, kad ih je sv. Petar htio opomenuti da se smire, dotrčalo Ljeto sa svojim mjesecima lipnjom, srpnjom i rujnom, koji su bili jako veseli i nasmijani u svojim kratkim haljinama i hlačicama. Sunčane naočale i šešir je svaki mjesec naravno nosio i to u žarkim bojama. Nastala je sveopća gužva i međusobno pozdravljanje. Svi su imali štošta za ispričati. Sveti Petar je već nestrpljivo pogledavao na sat. Jesen, kao i uvijek kasni. Ali, već sljedeća burna reakcija drugih mu je kazivala da jesen dolazi. S njom su došli i rujn, listopad i studeni, već pomalo umorno i težeg koraka s kišobranom i kapom u rukama. Konačno, kad su se svi pozdravili, nastao je mir, jer je sv. Petar počeo s govorom:

„Draga godišnja doba i dragi mjeseci, drago mi je da ste svi došli na moj poziv. Pozvao sam vas na ovu važnu konferenciju da riješimo konačno neke nejasnoće. Ljudi na Zemlji ne znaju uopće, kako računati, pa mi to moramo sami riješiti. Moramo se dogovoriti o vašim vremenskim područjima i vladavini. Vi, predsjednici Proljeće, Ljeto, Jesen, Zima ste već doveli vaše mjesec sa sobom, ali je li to tako točno, to je opet drugo pitanje. Danas trebamo odlučiti, hoće li poneki mjesec pripasti cijeli jednom godišnjem dobu ili ne. Radi se posebno o ožujku, lipnju, rujnu i prosincu. Njihovo djelovanje je pomalo kritično.“

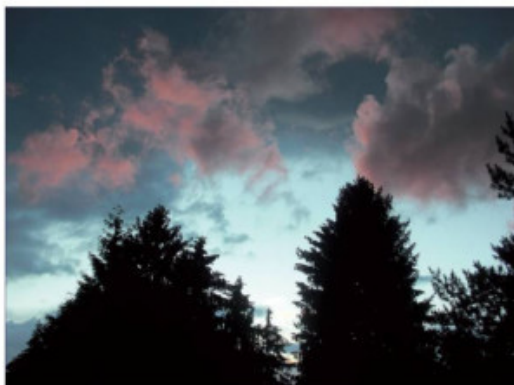
Javi se odmah Zima i reče odlučno: „Prosinac je moj mjesec, tu su i Božić i Nova Godina, nema se tu što diskutirati. Prosinac pripada meni. A, ožujak u stvari isto tako. Ožujak je isto hladan mjesec.“ Ožujak nije bio siguran.

„Znam ja nekad biti i jako topao“, reče ožujak, ne znajući bili htio pripadati zimi ili proljeću.

Ista situacija je bila i s lipnjom, koji se nije mogao odlučiti između proljeća i ljeta. A rujn vidjevši svu tu nesigurnost i diskusiju oko sebe, reče smirujući: „Pa, tko kaže da cijeli mjesec mora pripadati jednom godišnjem dobu? Ja recimo, pripadam i ljeti i jeseni, jer se tu priroda mijenja. I, što je tu problematično? Ništa, samo stvar navike.“ Svi su se žustro i glasno uključili u razgovor, pa je nastao nered, jer su svi istovremeno pričali. Sv. Petar se uhvati za glavu i reče gromkim glasom: „Tišina sad! Slažete li se da ožujak pripada do 19. zimi, a od 20. proljeću?“ upitao je sv. Petar gledajući Zimu, Proljeće i ožujak. Zima i Proljeće nisu imali ništa protiv, a ožujak je bio zadovoljan tim rješenjem. I sv. Petar nastavi: „Dobro, onda možemo lipanj podijeliti ovako: do 20. je proljeće, a od 21. da bude početak ljeta. A, do 22. rujna neka bude još ljeta, a od 23. jesen. Podjelu prosinca stavimo na 21. do tada neka bude još jesen, a od 22. prosinca neka bude zima. Slažete li se s ovakvom podjelom?“

Svi su bili zadovoljni i veseli. Javi se veljača, pomalo nesigurna: „Ja sam najkraći

mjesec, ali htio bih biti malo dulji, možemo li tu nešto napraviti?“ Svi se zamisliše, a sv. Petar reče: „Pa, dobro, tebi ćemo darovati svake četvrte godine jedan dan. Inače imaš 28 dana, a svake četvrte godine imaš 29, slažeš li se s tim?“ „O, to je baš izvrsno, baš mi se sviđa“, razveseli se veljača, osjećajući se strašno jedinstvenom. I tako je to ostalo do danas. Ovakva konferencija se nikad više nije ponovila, jer su sva godišnja doba i svi mjeseci bili zadovoljni, a ljudi su se navikli na ovaj redosljed, iako se nekad čude kako je to sve nastalo baš tako. Prava istina je tek sad zapisana, iako je velika tajna. Ponekad se godišnja doba i mjeseci igraju neke igre, i kad neki mjesec izgubi, onda mora poslati sunce ili kišu ili snijeg na Zemlju, a što ne pripada baš tom godišnjem dobu na Zemlji. Među mjesecima je ta igra, posebno „Mjeseci ne ljuti se...“, jako omiljena, jer onda se tako šale sa ljudima. Tako im znaju u ljeti poslati zimske ili jesenske temperature, a u zimi nekad toplo i sunčano vrijeme... Sad znate pravu pravcatu istinu. I kad vas ljeti pogodi loše vrijeme, nasmiješite se jer znate da je samo šala s Neba... ■

Katarina Čolić: „Oblaci“

50 godina crkve sv. Kristofora

„Znaj, ja sam Krist, tvoj kralj, kojemu ti ovim svojim radom služiš.“

Hrvatski dušobrižnički ured, koji među ostalim izdaje „Živu zajednicu“, uselio je početkom 1984. u drugi kat župne kuće nje-

lijska olimpijada, folklorni festival, suert ministranata).

Priprave za proslavu 50. obljetnice župne crkve počele su prije dvije

jacija na poznatu legendu o sv. Kristoforu i njegovu prenošenju ljudi preko nabujale rijeke. U jednom trenutku je tako na svojim ramenima preko ri-

jeke prenio i dijete Isusa, premda ga u početku nije prepoznao. Prenoseći dijete Isusa, tonuo je sve dublje i dublje, bivalo mu je sve teže i teže, tako da je djetetu na svojim ramenima rekao, da mu je tako teško, kao da prenosi cijeli svijet. Dijete mu je odgovorilo da se ne čudi, jer ne samo da prenosi cijeli svijet, nego i Stvoritelja svega svijeta. „Znaj, ja sam Krist, tvoj kralj, kojemu ti ovim svojim radom služiš“, odgovorio mu je mali Isus i nestao. Ovo geslo poručuje, da je nošenje (navješćivanje) Krista ljudima misijski zadatak svakoga kršćanina, pa i kršćanske župne zajednice. Na drugome mjestu ovo geslo se odnosi i na konkretnu kršćansku zadaću pomaganja ljudima, budući da je župa sv. Kristofora za svoje pastoralno težište izabrala karitativno-socijalni rad. U podrumu

Svečano misno slavlje predvodio je dr. Thomas Löhr, pomoćni biskup limburški

mačke župe sv. Kristofora u Frankfurtu na Majni, u istočnom dijelu gradske četvrti Preungesheim. U tim prostorijama Ured djeluje punih 28 godina. Od samoga useljavanja, iako samo kao kao podstanar, Hrvatski dušobrižnički ured ima primjernu suradnju s mjesnom njemačkom župom i pastoralnim osobljem. Hrvatski svećenici pastoralno pomažu župu slaveći po potrebi svete mise na njemačkom jeziku. Uredske djelatnice i djelatnici uključivali su se u rad župe sudjelujući aktivno u sinodalnim župnim skupinama ili predstavljajući hrvatsku folklornu baštinu na župnim priredbama. Budući da je vrijeme župnoga ureda ograničeno, vrlo često se posjetitelji župnoga ureda obraćaju Hrvatskome dušobrižnikome uredu, koji u takvim prilikama neslužbeno preuzima ulogu „župne ispostave“. Proslava 50. obljetnice posvete župne crkve sv. Kristofora bila je također prigoda da se na licu mjesta upozna život jedne mjesne župe, osobito rad s mladima, što je dakako od zanimanja za Hrvatski dušobrižnički ured, koji koordinira pastoralno djelovanje u oko 90-ak hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj i organizira nekoliko saveznih natjecanja i skupova (susret mladih, bib-

Mladi ne bi smjeli prepustiti sve samo svećenicima, časnim sestrama ili pastoralnim suradnicima. I sami se moraju izboriti za svoje mjesto i svoj glas u župnoj zajednici.

godine, kada je određen termin središnje proslave (10.06.2012.) i dola-

za svoje pastoralno težište izabrala karitativno-socijalni rad. U podrumu

Crkva sv. Kristofora bila je prepuna

zak pomoćnoga limburškoga biskupa dr. Thomasa Löhra. Župno i upravno vijeće stavili su kao glavno geslo ove obljetnice već poznato župno geslo: „St. Christophorus trägt mit – Sv. Kristofor nosi s nama“. To geslo je asoci-

župne kuće nalaze se prostorije za rabljenu robu (odjeću, obuću, pribor za domaćinstvo), koju ljudi donose i daruju župi, a koju potom dragovoljne djelatnice razvrstavaju i dijele

(Nastavak na str. 25)

(Nastavak sa str. 4)

Obitelj – zajednica muškarca i žene

ma, posvećenim osobama i bogoslovima, kojima je govorio o otajstvu svećeništva. Nakon toga se na svjetski poznatome stadionu „Giuseppe Meazza“ (San Siro) susreo s više od 60.000 krizmanika i njihovih roditelja. Poslije podne se susreo i s predstavnicima građanskog, političkog, gospodarskog i kulturnog života, ističući da je poštivanje naravnoga zakona jedno od načela javnoga djelovanja. Zakon mora posebno biti u službi obitelji, istaknuo je Papa i upozorio: „Ne ostvaruje se pravednost prema obitelji ako država ne podupire odgojnu slobodu na dobro čitavoga društva.“ Prvi Papin dan u Milanu završio je u glasovitoj milanskoj skali gdje je za Benedikta XVI. i službena izaslanstva na Svjetskom susretu obitelji izvedena glasovita Deveta simfonija Ludwiga van Beethovena.

Posebnu pozornost svjetske javnosti zaslužile su i Papine riječi sa slavljene svjedočenja u subotu navečer 2. lipnja „Jedan svijet, obitelj, ljubav“. Ta

mo je Papa susreo na tisuće ljudi, od kojih su mu neki – među kojima i jedna mala Vijetnamka – postavljali pitanja o obitelji i njegovom djetinjstvu. „Štiteći nedjelju, štitimo čovjekovu slobodu“, poručio je Sveti Otac, koji je i u propovijedi u Milanu istaknuo važnost „trijade“: obitelj, rad i slavlje. „To su tri Božja dara, tri dimenzije našega postojanja koje moraju biti u skladnoj ravnoteži da se izgradi društvo s ljudskim licem.“ Društvo s ljudskim licem – kakvo si je poželio Papa – bilo je vidljivo svih dana proslave Svjetskoga dana obitelji upravo na milanskim ulicama na kojima je bilo više od milijun vjernika koji su „mirno zaposjeli ulice, svjedočeći ljepotu obitelji, nade za čovječanstvo“. Zato je susret u Milanu prema Papinim riječima bio „rječito 'bogoavljenje' obitelji“ koja je jedinstvena u svom identitetu. Ona je zajednica ljubavi utemeljena na ženidbi i pozvana biti svetište života, Crkva u malom, čelija društva. „Iz Milana je cijelome svijetu poslana poruka nade“,

poruka da se može živjeti vjerna ljubav, ljubav koja traje „zauvijek“, ljubav koja je otvorena životu. A svoju je ljubav prema ljudima u nevolji na kraju mise posvjedočio i Papa, jer je objavljeno da je odlučio darovati 500.000 eura za žrtve potresa u Italiji.

Hrvati u Milanu

Na kongresnome dijelu Svjetskog susreta obitelji sudjelovalo je šezdesetak sudionika iz Hrvatske, od čega desetak svećenika. Među stotinjak predavača koji su govorili na skupovima bili su i svećenik Šibenske biskupije Roko Glasnović te bračni par Nela i Zdravko Kirinčić iz Krčke biskupije. Na misnome slavlju s papom Benediktom XVI. 3. lipnja, sudjelovali su i zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, predsjednik Vijeća HBK-a za život i obitelj krčki biskup Valter Župan te predsjednik Vijeća za obitelj BKBiH-a pomoćni banjolučki biskup Marko Semren.

M. K.

NAGRADNA KRIŽALJKA

Gospino uznesenje

Rješenje poslati najkasnije do 26. kolovoza

Svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo	Vlatka Oršanić	Vrsta kratkog mača	Govorna osobitost nekog kraja	Ivan Roos	Kum (umijato)	Luka u Izraelu (Akko)	Grčka božica zemlje, Geja	Kisik	Slovenska tiskovna agencija	Ustanik	Portugalsko otočje	Živa zajednica	Rajski vrt, Eden	Kukac; siše krv stoci
Testament								Tvornica olovaka „Zagreb“ Lomljiv				Grčko slovo		
Emilija Kokić				Sveta Marija								Alan Bjeleinski		
Otac Bl. Djevice Marije				Najviši vrh na balkanu								Šetnik žitarica		
Japan		Japanske bisernice	Narkotičko sredstvo			Zemljišna mjera			Prakant u Švicarskoj „Amper“				Njemačka	Mjesto blizu Vinkovaca
Ishod, svršetak							Praviti tanjim							Pokojni novinar Mihovilić
Košarkaški klub iz Soluna					Hrvatski filolog, Koloman				Španjolska		Boksar Muhammad			
Pastir koji čuva koze									Priroda (blaga ...)		Marijina Majka			
Morska pjesčana obala (mn.)									Na drugi način					
Vabilo za životinje									Posuda za kiseli kupus					Mariofil Soldo

NAŠE ZAJEDNICE

WUPPERTAL

Slavlja pričesti i potvrde

U nedjelju 10. lipnja dvanestero djevojčica i dječaka iz Hrvatske katoličke misije Wuppertal primilo je sakrament prve sv. Pričesti u crkvi Presvetoga Srca Isusova u Wuppertalu. U toj crkvi bilo je svečano i na svetkovinu Duhova, 27. svibnja, kada je zagrebački pomoćni biskup mons. Mijo Gorski podijelio sakrament potvrde, kojeg je primilo 27-ero mladića i djevojaka iz te misije.

(Nastavak sa str. 23)

potrebitima. Dragovoljni tim ove akcije dobio je ove godine nagradu „Gorušičino zrno“ gradskoga Caritasa.

Na području ove župe živi oko 500 hrvatskih katolika. Neki od njih redovito pohađaju njemačko bogoslužje, a neki su odavno aktivni u djelovanju ove župe, tako što dragovoljno pomažu, ili što im djeca sudjeluju na tečajevima prve pričesti i potvrde. Jubilejski program započeo je paljenjem „jubilarne svijeće“ na božićnoj ponoći 2011. Jubilejska godina svečano je otvorena 22.01.2012., na obljetnicu posvete temelja crkve 1961. Za duhovnu obnovu župe održana su posebna predavanja i susreti. Katolički dušobrižnik iz susjednoga zatvora R. Ruppert govorio je o pastoralnom djelovanju među zatvorenicima. P. Helmut Schlegel predstavio je duhovno stanje suvremenoga čovjeka, a prof. dr. M. Kloft iznio je povijesni pregled kršćanske nazočnosti u ovom dijelu grada Frankfurta. Župni dragovoljci priredili su nekoliko tematskih foto-izložbi na izložbenim zidovima u crkvi. Jedan od vrhunaca jubilejskog programa bila je i laserska svjetlosna instalacija pod nazivom „Krist i sv. Kristofor u jednom drugom svijetu“ o Uskrsu. Nigdje nema proslave bez glazbe, pa je tako i ovom prigodom tijekom godine u župnoj crkvi održano nekoliko koncerata. Posebnu pozornost privukao je „Koncert triju zborova“ 6. svibnja. Valja reći da se radi o amaterskim zborovima i pjevačima koji se dragovoljno i u slobodno vrijeme

angažiraju u pjevanju sakralne glazbe, kako klasične tako i suvremene.

Na Duhove je po prvi put predstavljen javnosti i spomen-spis (Festschrift) u povodu jubileja. Na oko 110 stranica teksta, prave male knjige, nalaze se pozdravne riječi limburgskih biskupa, gradskoga dekana, evangeličkog župnika, predsjednika župnoga vijeća, mjesnoga župnika... O povijesti i građevinskom značenju same crkve stručni prilog napisala je Ulrike Schubert. Crkvu, u obliku lađe, što je aluzija na Noinu arku (ladu) i na Kristovu Crkvu na nemirnome moru, projektirao je arhitekt Harald Greiner. Vrlo uspješna umjetnička sakralna djela su dva prozora u baji Johannesa Schreitera (simboli krštenja i pokore), križni put Hermannia Gottfrieda, kip Blažene Djevice Marije od Gisele Bär, Zalazak i izlazak sunca Josefa Josta... Sama crkva je iznutra iznova obojena te je time zadobila izvornu svježinu.

U program proslave jubileja uključili su se i mladi sudjelujući u nekoliko projekata u okviru tečaja pripreve za potvrdu: Biblijske biljke (cvijeće), Butterfly – pomoć djeci koja žive na indijskim ulicama (skupljeno oko 1500 eura), prodaja proizvoda po fer-cijenama, posjet staračkom domu i aktivno sudjelovanje na bogoslužju. Mladi su se uključili i akciju pripreve za jubilej 10. lipnja: postavljanje ša-

tora i dvorane, uređenje okoliša i crkve, posluživanje na sam dan proslave, sudjelovanje u bogoslužju kao ministranti, pjevači, svirači. Obično se stječe dojam da u njemačkim crkvama nema mladih. Točno je da ih nema puno, kao primjerice u velikim hrvatskim katoličkim misijama. Mladi se pak aktiviraju u mjesnim njemačkim župama, koje su još uvijek relativno male. Zato je i nazočnost mladih možda neupadljiva, ali su upravo male skupine mladih aktivnije, kvalitetnije i pouzdanije u radu. I u malu skupinu je važno posijati sjeme Kristove riječi, koje će od sebe

rasti i razvijati se dalje. Stoga mnogi mladi iz mjesnih njemačkih župa provode slobodnu socijalnu godinu u zemljama Trećega svijeta pomažući potrebitima i siromašnima. Svi se vrate zreliji, ozbiljniji, iskusniji. Poruka ovoga priloga je jasna: Lijepo je raditi u inozemstvu za siromašne. Oni međutim koji to ne uspiju, mogu i trebaju se angažirati u svojim župama i zajednicama. Mladi ne bi smjeli prepuštiti sve samo svećenicima, časnim sestrama ili pastoralnim suradnicima. I sami se moraju izboriti za svoje mjesto i svoj glas u župnoj zajednici. Pedeset godina jedne crkve i župne zajednice, poput sv. Kristofora, pokazuje kako jedan cijeli naraštaj nosi kršćansku poruku i živi od nje u gradu Frankfurtu.

T. G.

50 Jahre
St. Christophorus
Frankfurt a. M.

Naslovnica spomenice

Bijela kosa

Djevojčica promatra mamu koja pere sude i kod nje primijeti nekoliko sjedih vlasi. Upita je znatno željno:

- Zar to imaš bijele vlasi u kosi?
- Mama odgovori:
- Da, svaki put kad napraviš nešto loše, ja se ne osjećam dobro i nakon toga dobijem po jednu bijelu vlas.

Djevojčica se malo zamisli, pa upita:

- Mama, a zašto je bakina kosa potpuno bijela?

Jabuke

Djeca u jednoj katoličkoj školi jedu. Kod jabuka piše: „Uzmi samo JEDNU jabuku – Bog te gleda.“ Jedan dječak pozove djecu kod košarice s čokoladom i reče: „Uzmite koliko hoćete. Bog gleda samo u jabuke!“

Naočale

- Pričaju dvije bake.
- Koliko imaš kilograma?
- Sedamdeset kilograma s naočalama!
- A bez njih?
- Bez njih ne vidim vagu!?!

Narodnjaci

- Razgovor u autobusu.
- Majstore, aj pusti klimu.
- Nemam, imam samo narodnjake!

Kredit

Mujo digao kredit za stan. Sada spava kao beba. Sat vremena spava, sat vremena plaće.

Iz džungle

- Pita učiteljica Pericu:
- Perice, odakle dobivamo struju?
- Iz džungle učiteljice!
- Kako to, iz džungle? – pita učiteljica.
- Pa kad nestane struje moj tata kaže:
- Koji je majmun opet isključio struju?!

Vjera u roditeljsku ljubav

Poslovica kaže: „Osim mog oca i moje majke – sav svijet laže.“ Sjetimo li se svojeg djetinjstva ili se zamislimo u položaju malog djeteta, vidjet ćemo da su roditelji zaista prve i jedine osobe kojima imamo potrebu bezuvjetno vjerovati. U neke roditeljske poruke želimo vjerovati samo dok smo mali i ovisni o njima, a u neke želimo vjerovati cijeloga života. Vjerovati da nas naši roditelji vole bez obzira na to kakvi smo, vjerovati, dakle, u njihovu bezuvjetnu ljubav tako je ugodno i poticajno i dok smo djeca i kad odrastemo. Uz takav osjećaj lakše je krenuti u svijet, podijeliti svoje osjećaje s braćom, sestrama, prijateljima. I odgojitelji u vrtiću imaju zadaću – najprije steći djetetovo povjerenje, uvjeriti ga u svoju bezuvjetnu ljubav. Ako dijete veći dio svojeg djetinjstva provede u takvu uvjerenju, ono je sklonije vjerovati da su i njegovi bližnji dobri. Vjeruje li u svoju vrijednost, njegov razvoj će nesmetano protjecati. Takvo dijete prepoznat ćemo po skladnim i nespутanim kretnjama, jasnom glasu, optimizmu i spremnosti za

mnoge izazove i nove spoznaje. Kada takvo dijete odraste, imat će više prilike od drugih ljudi, svoju životnu snagu i svoje sposobnosti koristiti za osobni napredak i za kvalitetan život.

Nasuprot tome, možemo prepoznati vječna sumnjala koja svoje vrijeme i sposobnosti troše u provjeravanju i, koliko god provjeravali, nisu skloni vjerovati, nego uvijek iznova kreću u provjere. U odrasloj dobi teško je steći vjeru u sebe, u druge, u dobre događaje, u čuda koja se mogu dogoditi ako to u djetinjstvu nije stečeno. Neka djeca i neki odrasli sumnjaju i u postojanje osnovnih osjećaja njihovih bližnjih. Sumnjaju i u svoje emocije i sposobnosti. To su vječna pitanja onih koji nisu stekli osnovno povjerenje u sebe i u druge. Vjera u roditeljsku ljubav, sposobnost za udivljenje, vjera u Boga, vjera u život i poslije smrti bilika je koja buja cijeli život, ako je njezino sjeme posijano na vrijeme – u ranom djetinjstvu. Presudan utjecaj na cijeli kasniji djetetov život imaju upravo poruke dobivene u ranom djetinjstvu i iskustva stečena u najranijoj dobi.

www.bitno.net

Crni rižoto

Svatko tko jednom proba crni rižot, zavoli ga na duge staze, bez obzira na boju koja u biti čak nije ni privlačna. Ukus crnog rižota je jednostavno neodoljiv.

Sastojci: 1 kg sipa; 1 veći ili dva manja crvena luka; 1 bijeli luk (6,7 češanja); dosta persina; ½ lit bijelog vina; 2 srednje rajčice ili 2 žlice šalše.

Priprema: Na dosta maslinova ulja prodinstajte crveni luk te malo ga posolite. Kad luk skroz splasne dodajte sitno sjeckani bijeli luk i persin i samo minutu poslije dodajte sitno nasjeckanu sipu koju ste dobro očistili i oprali. Ne trebam napominjati da u toku čišćenja pazite da ne oštetite kesicu u kojoj je crnilo sipe. Ako se to dogodi, nema panike. U svim većim dućanima ima kupiti crnila sipe. Dodajte sitno sjeckanu rajčicu ili dvije žlice šalše i kad se to malo prodinstalo, dodajte bijelo vino i malo vode. Kuhajte oko 40 minuta i dodajte rižu koju ste malo dirnuli na vrućoj tavi i malo maslinova ulja. Riža će tako dobiti ovojnicu i neće se zalijepiti u toku ku-

hanja. Dodajte crnilo iz sipa i nakon 15 do 20 minuta kuhanja rižot je gotov. Pospite sitno sjeckanim persinom i poslužite uz naribani parmezan, naravno nakon što rižot poklopljen stane desetak minuta.

www.recepti-svijeta.com

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

S	V	E	T	K	O	V	I	N	A	□	T	K	O
E	I	N	A	U	D	I	□	I	S	T	R	A	□
P	R	E	S	V	E	T	O	□	A	R	O	M	A
A	G	□	T	E	□	I	M	U	N	O	L	O	G
R	I	V	E	R	A	□	O	D	A	J	A	□	A
A	N	A	R	T	□	S	□	U	P	□	□	□	□
T	A	R	□	A	□	S	T	R	K	A	□	□	□
O	L	E	G	□	□	A	V	I	O	N	□	□	□
R	□	Š	A	H	□	□	□	□	□	□	□	□	□

Nagrada: Vlasta Jambrak, Stuttgart

NAŠE ZAJEDNICE

FRANKFURT AM MAIN

Primanje u Framu i FSR

U subotu 9. lipnja u crkvi Sv. Ante u Frankfurtu 13-ero mladića i djevojaka primljeno je u Franjevačku mladež (FRAMU), a 38 odraslih u Franjevački svjetovni red (OFS). Duhovni voditelj Frame je fra Marko Domazet Lošo, a OFS-a fra Ivan Čikara.

Euharistijsko slavlje u tom je povodu predvodio župnik Hrvatske katoličke župe Oca Ante Antića iz Frankfurta fra Petar Klapež, koji je u propovijedi istaknuo kako se zbio povijesni trenutak u toj župi, jer je 13-ero mladića i djevojaka odlučilo biti primljeno u Franjevačku mladež pod duhovnim vodstvom fra Marka Domazeta Loše, a 38 odraslih pod duhovnim vodstvom fra Ivana Čikara stupilo je u Franjevački svjetovni red (OFS). Obred primanja u Franjevačku mladež i Franjevački svjetovni red predvodio je o. Klapež, koji je čestitao framašima i članovima Franjevačkog svjetovnog reda i zahvalio duhovnim asistentima fra Marku i fra Ivanu jer je na taj način povećana franjevačka obitelj. Zaželio

Članovi FSR-a i Frame sa svećenicima o. Klapežom, o. Domazetom-Lošom i o. Čikarom

je da ih sve štiti i prati Božji blagoslov po zagovoru sv. Franje i sv. Klare. Nakon euharistijskog slavlja nastavljeno je zajedničko druženje u hrvatskom župnom centru. Štoviše, tu nije kraj ljepoti doživljenoga. Članovi Franjevačkog svjetovnog reda u lijepom ozračju realizirali su akciju s umjetničkim djelima župljana pod nazivom „Tajna mojih ruku – skriveni talenti za najpotrebniji!“ Naime, svi oni koji su u tome htjeli sudjelovati trebali su darova-

ti neko djelo svojih ruku, nešto napravljeno vlastitim talentom. Prikupljeno je četrnaest djela vrijednih i nadarenih župljana, koji su na aukciji prodani za ukupno 1550 eura. Prikupljeni novac bit će darovan dvjema obiteljima u domovini, koji su u velikoj materijalnoj potrebi. Veselu i opuštenu atmosferu, nakon slavlja u crkvi i humanitarne akcije, učinili su članovi Frame, koji su organizirali karaoke na radost i veselje svih prisutnih. F.I.Č.

BERLIN

„U svjetlosti hodimo!“

S totinjak mladih Hrvata odazvalo se u nedjelju 17. lipnja pozivu na prvu sv. misu za mlade u or-

se 30. rujna. Misu za mlade pripremili su članovi Frame i Zbora mladih, predvođeni Suzanom Smolković i

ganizaciji Hrvatske katoličke misije Berlin. Mlade je pozvao na daljnje okupljanje dušobrižnik fra Ivan Ante Rozić, a sljedeća takva misa služit će

Anicom Krstanović. Mladi su čitali, pjevali, priredili za sve svijeće s natpisom „U svjetlosti hodimo“. Naime, to je bilo geslo Susreta katoličke mla-

deži u Sisku na kojem su sudjelovali i mladi iz HKM Berlin, kojeg je ujedno bilo i geslo prvog okupljanja mladih na misi u Berlinu.

Fra Ivan Ante Rozić, koji je predvodio ovo misno slavlje u crkvi Sv. Sebastijana, nastojao je učiniti to na zanimljiv i mladima blizak način. Fra Ivan je propovijedao sjedeći pred mladima. „To je na neki način znak naše jednakopravnosti. Povremeno je mijesao oba jezika, hrvatski i njemački, kako to inače i čini veliki broj mladih Hrvata koji žive u Njemačkoj. Fra Ivan je govorio o značenju svjetla, odnosno svjetla i tame i onome što je nama na Kristovu putu, činiti. Mladi su upalili svoje svijeće na Uskrsnoj svijeći, te na malim ceduljama ispisali svoju osobnu molitvu što je prineseno kao dar. Mladi su pošavši nakon mise kući, mogli ponijeti i brošuru s pjesmama koje su pjevane na prvoj misi za mlade kao i podsjetnik: „Što bi bilo dobro (usvojiti) ponijeti od ove svete mise?“

Sonja Breljak

Kroatien

*Die Berge sind's nicht,
die Täler nicht, die Flüsse nicht, das Meer auch nicht und die Wolken nicht,
der Regen auch nicht und der Schnee ist auch nicht mein Kroatien.
Denn Kroatien ist weder Erde noch Stein noch Wasser,
Kroatien ist das Wort, das ich von der Mutter lernte.
Und dasjenige im Wort, viel tiefer als das Wort selbst;
Und jenes Tiefere mit Kroatien mich verbindet,
mit Kroatien der Kroaten,
mit ihren Leiden,
mit Lachen und Hoffnung,
mit Menschen mich verbindet,
und ich als Kroate bin Bruder aller Menschen,
und wohin ich auch gehe — mit mir ist Kroatien.*

*Drago Ivanišević
(previo: Sead Muhamedagić)*